

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 18 K, za četrt leta 8 K, za en mesec 3 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 23 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez letodolne vplačilne naročnine se ne sprejema. — Za oznanila se plačuje od petorostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Štepišci se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst. upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Še davka ne plača.

Davki gotovo ne spadajo med prijetnosti življenja. Težko breme so in težko ga nosijo vsi stanovi, ali država ne pozna ne pardona, ne usmiljenja in kruto izterjava vsak vinar davka, pa če gre zadnja kraljica iz hleva in cela eksistenca v nič.

Prizanesljiva in usmiljena je država samo za duhovnike. Tem se marsikaj spregleda in kadar se jim odmerja davek, se že gleda na to, da jih preveč ne boli.

Tudi ljubljanski škof Anson Bonaventura Jeglič mora plačevati davke in med temi davki je tudi prispevek za verski zaklad.

Ministrstvo je po vestnem in natančnem uvaževanju škofovih dohodkov in izdatkov odločilo, da mora škof za desetletno dobo od 1901 do 1910 plačevati prispevka za verski zaklad na leto 18.000 K. Z ozirom na masne dohodke, ki jih ima ljubljanski škof, je to gotovo primeren davek, in lahko stavimo glavo, da je ministrstvo odmerilo škofu prej premalo, kakor preveč tega davka.

Kdor pozna ljubljanskega škota, tisti ve, da škof tega davka ni plačal. Pritoževal se je na vse instance, plačal pa le nekaj neznatnih zneskov in tako se je nabralo za čas od 1. januarja 1901 do 31. decembra 1905 zastanka na tem davku kar 75.000 K.

Vsak davkoplačevalec ve, kaj to pomeni, če je z davki zaostal. Erar ne pozna nobene milosti in izterjal bi zastanek z eksekucijo in sicer ves zastanek.

S škofom se je drugače postopalo. Cesar nikdar ne doseže ne kmet, ne obrtnik, ne trgovec, ne industrijalec, to je dosegel škof ljubljanski. Dovolilo se mu je, da mu ni treba vsega zastanka v znesku 75.000 K naenkrat pla-

čati, marveč da ga sme plačati v obrokih. To je velika, izredna milost, ki je drugi davkoplačevalci še niso nikdar postali deležni.

Seveda pa škof tudi — teh obrokov ne plačuje. Škof ne plača niti zastanka na davku, niti rednega davka za verski zaklad, a vendar se pristojna oblastva čisto nič ne ganejo, da bita denarizirerala. Koliko tisoč kmetov, obrtnikov, trgovcev je država že rubila, spravila na boben in na beraško palico, ker so ostali nekaj grošev davka dolžni, škof pa, ki ima ogromne dohodke in ogromne postanske „zaslužke“, lahko ostane dolžan davka, kakor hoče, in nobeden tistih se ne gane, ki so prisegli, da bodo vestno in nepristransko izpolnjevali svoje dolžnosti.

Ta dvojna mera je javen škandal.

A pride še lepše. Škof je proti odmerjenemu mu davku rekuriral na vse strani in je povsod s svojimi pritožbami propadel. A nikar misliti, da se je zdaj odločil, ravnati se po Izveličarjevi zapovedi: Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in bogu, kar je božjega. Kaj še! Ker škof postavnim potom ni ničesar dosegel, hoče zdaj potom milosti izprostiti, naj se mu daruje ves davek, ki ga je dolžan, in odpiše, kar ima plačati za preteklost in za prihodnost.

Škof je vložil prošnjo, v kateri pravi, da nima denarja — kam pa deva ogromne svote, ki jih služi? — in da sploh ne more ničesar plačati, naj se mu torej ves davek odpiše. In ker se škof zaveda, da mu tega le ne bo nihče verjel, saj pozna vlada njegove dohodke in mu je davek odmerila in predpisala po teh dohodkih, zato je nastavlil revolver in žuga baje, da bo moral resignirati, če bi se predpisani mu davek izterjal.

Odločitev je sedaj v rokah vlade. Merodajno bo vsekako poročilo, ki ga v odsotnosti deželnega predsednika napravi njegov namestnik. Posvečevali bom tej stvari največjo pozornost. Po našem prepričanju bi bila največja normalnost in udarec v obraz pravici in pravičnosti, če bi se škofu, ki ima ogromne letne dohodke, odpisovali davki in darovalo kar nad 150.000 K, dočim stiska erar vse druge stanove brez usmiljenja in izprešava tudi iz najrevnejših ljudi zadnje vinarčke, če so le kako malenkost dolžni na davkih. Mirno ne bomo trpeli take dvojne mere in če bi se vlada spozabila tako daleč, da bi ugodila škofovi zahtevi, ji garantiramo, da doživi take stvari doma in v državnem zboru, da bo pomnila.

Amer. kardinal Gibbonsk verskemu vprašanju na Francoskem.

Pariz, 22. avgusta. Nadškof baltimorski, kardinal Gibbons, je v pismu na nadškofa pariškega, kardinala Richarda, izrekel v imenu ameriških škofov željo, naj bi se katoliki na Francoskem v kratkem veselili iste prostosti kot katoliki Zedinjenih držav v Ameriki, kjer rešujejo vsa cerkvena posredna vprašanja civilne oblasti v sporazumu z verskimi občinami v splošno zadovoljnost.

Naslednik princa Jurja na Kreti.

Trst, 22. avgusta. Iz Aten se poroča, da so vevlasti zadovoljne, da imenuje naslednika princa Jurja na Kreti grški kralj. Trdi se, da bo to Zaimis. Vendar je splošno mnenje, da ne bo noben Grk sprejel komisarjata na Kreti, ker bo ljudski zastop enoglasno prosil princa Jurja, da ostane na svojem mestu.

Upor na Kubi.

Berolin, 22. avgusta. Na Kubi je izbruhnila meščanska vojna. Prejšnji predsedniški kandidat, general Jose Gomez, je zbral četo upornikov in je nastopil proti vladnim četam. Pri spopadku je en častnik padel, več vojakov je hudo ranjenih. — Iz Harane se poroča, da so generala Gomeza na njegovem posestvu prijeli in zaprli. Vendar vznemirja pokrajine še več čet vstajev. Med njimi in med vladnimi četami je prišlo že do več krvavih spopadov.

Preganjanje Grkov na Bolgarskem.

Dunaj, 22. avgusta. Turška vlada je protestirala v Sofiji proti protigrškemu gibanju na Bolgarskem. Bolgarska vlada si je pa prepovedala vmešavanje Turčije v notranje zadeve kneževine. Preganjanje Grkov je le posledica grozodejstev, ki so se začela Bolgarom na Macedoniji. Vevlasti ne bodo nastopile proti Bolgarski vkljub pozivom ekumeničnega patrijarhata v Carigradu.

Dogodki na Ruskem.

General Trepov zbolel.

Pariz, 22. avgusta. General Trepov je težko obolel. Govorilo se je že tudi, da je umrl. Vendar se to ne more še konstatirati.

Poslanci dume pred vojnim sodiščem.

Petrograd, 22. avgusta. Poslanci, ki so podpisali viborski manifest in katerih je 142, pridejo pred vojno sodišče. Pravica volitve se jim je že odvzela. Več poslancev so zopet zaprli.

Glavno glasilo kadetov zopet izhaja.

Petrograd, 22. avgusta. Danes je zopet izšlo glavno glasilo kadetov. To se smatra kot ugoden znak za sporazumljenje med vlado in naprednimi strankami.

Admiral Skrydlov odpoklican.

Petrograd, 22. avgusta. Car je že podpisal listino, s katero se admiral Skrydlov odstavi kot poveljnik črnomoškega brodograja. Zgodilo se je to, ker ga dolži dvorna stranka, da je s svojim milim postopanjem napram upornikom povzročil upore v Kronštatu in Petrogradu.

Bolezen generalnega guvernerja Skalona.

Varšava, 22. avgusta. Življenje generalnega guvernerja Skalona označujejo zdravniki za izgubljeno, ker se mu je vnela koža na možganih.

Policija dobi oklepe.

Riga, 22. avgusta. Vlada pozivlja prebivalstvo na prostovoljne denarne doneske, s katerimi bi se kupili oklepi za policijo, ki je vedno v največji nevarnosti.

Diktatura?

Petrograd, 22. avgusta. Včeraj je sprejel car velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča v štiri ure trajajoči avdijenci. Za jutri je sklican kronski svet, ki bo sklepal, ali naj se uvede diktatura, ali se to opusti.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 22. avgusta. Skupni ministri sestavljajo sedaj skupni budget za leto 1907. Najkasneje do srede septembra se bodo pričele skupne ministrske konference. Delegaciji se sestane šele po otvoritvi ogrsko-hrvatskega državnega zbora, torej ne pred sredo oktobra.

Vsebolgarski meeting.

Sofija, 22. avgusta. Na vsebolgarskem meetingu, ki se je vršil v nedeljo v Sofiji, katerega se je udeležilo 1900 zastopnikov macedonskih in drugih društev iz vseh delov Bolgarskega in 20.000 prebivalcev Sofije, so se sklenile sledeče resolucije: Vlada se poziva poskusiti vsa sredstva, da se člen XXIII. berlinske pogodbe izvede, diplomatske zveze z Grško prekiniti in proti Grkom izvesti vse represalije, ki so dovoljene po

LISTEK.

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

„Vaš soprog mi ni rekel, naj Vam naročim tako nadzorstvo, marveč me je prosil, naj jaz sam gledam in pazim na njegova otroka.“

„Vam?“ Katarina je strmelala in čutila se je ponižano in užaljeno, da Nikolaj Kolovški ni njej poveril tega nadzorstva, dasi je bila malo poprej sama rekla, da taki nalogi ni kos.

„Da, meni, milostiva gospa,“ je odgovoril Pirin in se lahko naklonil.

„Vam,“ se je še vedno čutila gospa Katarina. „Vam poverava moj mož tako nadzorstvo, dasi niti natančno ne ve, kdo da ste, pa Vam izroča pažnjo nad sinom in nad hčerjo?“

„Ne le nad sinom in nad hčerjo,“ je z veliko resnobo in posebnim poudarkom rekel Pirin, „marveč nad vsemi člani rodovine Kolovške, ki svojemu imenu ne delajo časti.“

Gospa Katarina je prebledela in prvič se je v njenih očeh prikazal ogenj.

„Gospod — Vi me žalite! Kako se drznete, z menoj tako govoriti?“

„Poslušajte me do konca, milostiva gospa,“ je s trpkim usmevom prosil Pirin. „Kar sem, in naj bom karkoli, Vašemu soprogu se zato nimam zahvaliti, niti komu drugemu. In od nikogar ne potrebujem ničesar. In v svojem srcu imam same spomine. Tudi lepe spomine. Imel sem očeta, ki je postal že v mladih letih vdovec. Dolgo časa smo mu bili otroci edino veselje, ali naključje ga je seznanilo z lepo mlado damo in ta dama je v njegovem srcu razvnela plamen ljubezni. Tako iskrena in vroča je bila ta ljubezen, tako je osrečevala mojega očeta, da je čisto pozabil, da je bila ta ljubezen velik greh. Zakaj dama, ki jo je ljubil moj oče, je bila omožena.“

Tesno je bilo gospe Katarini pri srcu, ko je poslušala to pripovedovanje, dasi ji še ni bilo jasno, katero damo ima Pirin v mislih.

„Moj oče je ljubil to damo iz vse duše in ta dama je ljubila njega, dokler ni prišel lep mladenič, ki je znal v sladkih omamljivih pesmih prepevati ljubezen in žensko lepoto. A moj oče je to damo vzlic temu še vedno ljubil. Ko je imela nekoč se-

stanek s svojim pevcem, je njen mož za to izvedel ter hitel na dotično mesto, da bi svojo ženo in pevca kaznoval. Moj oče ga je prehitel in nezvesti svoji ljubici zaklical: „Adelajda beži, tvoj mož prihaja.“

„Adelajda,“ je vsa presenečena vzkliknila Katarina. „Adelajda Smledniška. Torej ste Vi...“

„Jaz sem Marko plem. Pirin.“ Osorno kakor povelje so donele te besede. „Ime Adelajda je med plemstvom močno razširjeno, to veste sami, gospa.“

„Torej je Vaš oče zadalil opravičeno svojo ljubosumnost, da reši njo, ki ga je izdala?“

„Storil je tako, milostiva gospa. Vedno sem bil prepričan, da je bilo to nad vse plemenito dejanje in zato sem na grobu te dame prisegel, da bom ravnal kakor moj oče, če pridem kdaj v podoben položaj.“

Še predno je mogla Katarina kaj odgovoriti, se je Pirin že zasmehljaj, gromko in trpk, in vzkliknil:

„Kako blazno govorim! Ubogemu Pirinu ni sojeno, da bi postal deležen take sreče. Iz povesti o svojem očetu sem le nekaj malega presadil v svoje srce. Nekdo mi je rekel, da ima svojo ženo na sumu, da mu

ni zvesta in jaz pravim tej ženi: Bodi previdna!“

Zatrepetala je gospa Katarina pri tem svarilu in pozabila na vse svoje sklepe, da se ne bo dala presenetiti ali ujeti v kako past.

„Gospod — bodite usmiljeni — kdaj Vam je moj mož to rekel?“

„Ko sem se poslovil od njega in odšel semkaj.“

„Torej pride moj mož semkaj s sumnjo v srcu, da sem mu nezvesta?“

„Vaš mož pride semkaj s tolikim zaupanjem do mene, da mi bo verjel, če mu rečem: Vse je zlagano. In na mojo čast, gospa, jaz mu bom rekel: Vse je zlagano.“

Katarina je zakrila svoj obraz z rokama, da bi Pirin ne videl njenih solza, in tiho ihtela je.

„Ah, kako sem nesrečna, kako me je sram, da Vam moram biti hvaležna.“

Njena bol je bila tako velika in tako resnična, da je ganila celo Pirina.

„Ni treba, da bi Vas bilo sram, gospa. Jaz sem na svetu toliko trpel in prestal toliko muk, ne da bi se bil komu smilil, da nikdar ne pozabim onega dne, ko ste gledali na-me sicer

hladno ali brez sovraštva in brez zaničevanja.“

„Na Vas, gospod, na Vas? Kdaj? Ali, za Boga, povejte vendar, kdo da ste. Saj moram vendar vedeti, kdo mi hoče rešiti čast in s tem življenje! Kaj ste morda vendar...“

„Marko Pirin sem!“ se je glasil hitri in ostri odgovor. „Mož sem, ki ima Vas rad, gospa, ker ste dobrega srca, in ki spoštujete mladega Bertona, ker je hraber in plemenit. Reklo se mi je, naj Vas pahnem v nesrečo, a jaz sem si prisegel, da Vas rešim in to se tudi zanesljivo zgodi, če mi bodete zaupali. Ničesar drugega ne zahtevam od Vas, kakor da molčite kot grob, naj se govori o meni karkoli.“

Pirin je vstal in poljubil Katarino roko.

„Zapuščam Vas, gospa. Kar sem Vam hotel povedati, sem Vam povedal. Zdal veste, zakaj sem Vam izdal tajnost, ki mi jo je zaupal Vaš soprog. Ne izdajte mojega izdajstva in nikar ne povejte nikomur, da sem Vaš prijatelj.“

Molče je gospa Katarina stisnila Pirinu roko. Ko je odhajal, mu je sledil njen pogled in ta pogled mu je pričal, da mu gospa Katarina Ko-

mednarodnem pravu. Kopije teh resolucij so se izročile ruskemu, francoskemu in angleškemu konzulu.

Minister Prade o češko-nemškem sporazumu.

Praga, 22. avgusta. Nemški narodnostni minister Prade imenuje v svojem glasilu one ljudi, ki mislijo, da bo prišlo do sporazuma med Čehi in Nemci v češkem deželni zboru, norčave optimiste. Čehi vedno govore o sporazumu, ne store pa ničesar, da bi se storil na tem polju korak naprej. — K temu pripominja „Politik“: „Nemci so pač storili v tem oziru mnogo korakov, a ne naprej — marveč nazaj in bodo stopili v deželni zbor še bojevitelji kot so ga zapustili.

Dopisi.

Iz Logatec. V soboto na dan cesarjevega rojstnega dne je koncertoval pri nas v salonu hotela „Kramar“ dijaški orkester „Struna“ iz Idrije. „Struna“ je to pot pri nas prvič nastopila, a prepričana je lahko, da si je tu pridobila mnogo simpatij. Vrli dijak so izborno proizvajali krasen spored ter želi za lep igranje obilo pohvale. Najbolj je ugajal Smetanov sekstet iz opere „Prodana nevesta“, katerega so morali na občno željo ponoviti. A tudi druge točke so igrali tako dobro in dovršeno, da se sme naravnost čuditi mladim umetnikom. Po končanem sporedu se je pričel ples, ki je trajal pozno v jutro, dokler se niso vrli Idrijčani od nas poslovili. Koncert se je vršil v prid podporni zalogi za slovenske visokošolce. Ako tudi je bil ta večer „Kramarjev“ salon zaseden, bi se moralo naše občinstvo že z ozirom na dobrodelni namen udeležiti koncerta v večjem številu. Upamo, da izgine in malomarnost v tem oziru od tod. — Na predvečer cesarjevega rojstnega dne so priredile tukajšnje gospe tujke v salonu hotela „Kramar“ ples, katerega so proizvajali sami otroci. Bilo je mično gledati nežno deco, ki se je veselo vrtela v lepih figuriranih plesih. Mičnost je povečalo še to, da so bili vsi otroci ljubko kostumirani. Med vsemi se je najbolj odlikovala gđc. Ida Denkova, ki je z gracijoznostjo prave „balerine“ plesala španski narodni ples „espanola“. Cenjene dame so nam s tem večerom pripravile lepo zabavo. — Ko omenjamo tujce, si ne moremo kaj, da ne bi izpregovorili pri tej priliki nekoliko več besed o njih. V Logatec prihaja vsako leto mnogo tujcev, posebno odkar imamo vodovod z zdravno pitno vodo. Koga pa ne bi mikala prijazna vas ob južni železnici, z lepo lego, krasno okolico in mičnimi izprehodi, zdravim zrakom in izvrstno vodo, z lepo urejenimi kopališčem, ki je bilo največ radi tujcev napravljeno, skratka, vas, ki ti nudi na prvi pogled prijazno lice. Tujci so pa bili pri nas vedno zadovoljni in razumeli smo se z njimi vedno in povsod prav dobro. Letos pa je tu par rodbin, na čelu jim ultro-laška — seveda s pristnim laškim imenom — Tschernach (!), ki niso nič kaj zadovoljni, da so prišli te počitnice v Logatec. Ne vemo, ali ti ljudje niso še prišli v dotiko s praviimi zavednimi Slovenci, kakršni smo hvala bogu v Logatec, ali pa hočejo biti tako nesramni ter mi-

lovška zaupa, ne da bi vprašala za njegove namene.

Šele Bertonja, kateremu je Katarina natančno povedala, kaj ji je rekel Pirin, jo je opozoril na to. Dolgo sta ugrabila, kake skrivne namene more imeti Pirin, a nista ničesar uganila. Njiju strah pred Nikolajem Kolovškim je pa bil tako velik, da je premagal vse pomisleke in da sta sklenila, zaupati Pirinu brezpogojno.

V tem je hodil Pirin po svoji sobi gori in doli, zadovoljnega obraza, a ta zadovoljnost je imela na sebi nekaj neusmiljenega. Manfreda in Luka sta ga dolgo časa molče opazovala, težko čakaje, da jima kaj pove o svojih uspehih, a Pirin ju niti videl ni. Končno se je Luka naveličal tega čakanja.

„Milostivi gospod, ali naj Vam prinesem steklenico vina? Poznal sem v Sveti deželi nekega viteza Krištofa Zlatopoljca, ki je vselej izpraznil steklenico vina, naj se mu je kak namen posrečil ali ne.“

„Prinesi dve steklenici, Luka,“ je z divjim veseljem vzkliknil Pirin, „zakaj dosegel sem več, kakor sem pričakoval.“

In ko sta stali steklenici na mizi,

sljijo, da si kot tujci vse lahko dovolijo ter da bomo mi to lepo in mirno gledali. Dobro vemo, kaj so nam tujci in kake obveznosti imamo napram njim kot takim, a tudi oni morajo znati, kako se imajo tujci vesti med nami. Slovenci smo tako preveč ponižni in popustljivi v narodnem oziru. Večkrat mirno prenašamo izzivanje in zabavljanje nasprotnikov, katerim radi tega greben vedno bolj in bolj raste. A ravno narodno čast bi morali pred vsem braniti, ravno narodni čut in ponos pred vsem gojiti. Radi tega pa nikakor ne smemo dopustiti, da bi par lahonov tu zabavljalo čez Slovence ter izzivalo na razne načine. Naj si za to poiščejo drugi kraj, mogoče v južnih Tirolah, kjer bodo njihovi bratci drage volje poslušali zabavljanje čez „Schiave“ ali pa tudi kmalu postali siti njihovih neumnosti. Kakor čujemo, misli g. Černač drugo leto zopet priti v Logatec. Dolžnost vsakega zavednega Logatčana, posebno g. Petriča je, da mu brezpogojno odpove stanovanje, ako bi hotel tudi drugo poletje priti izzivat in zabavljat čez Slovence, zavedni Logatec. Z njim in njegovo kompanijo ne izgubimo ničesar, bomo imeli vsaj mirne in prijazne tujce, kakršni so bili dosedaj. G. Petriču bi pa svetovali, da si kot posestnik slovenskega hotela od teh lahonov odločno prepove, da bi izzivali s svojimi pesmimi ter z balončki z nacionalnimi znaki, katere so laški pglavci urezali celo v kostanjevo lubje na vrtu, sicer bomo mi skrbeli, da se kaj sličnega ne ponovi. Upamo, da je za enkrat dovolj!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. avgusta.

— **Tretji katoliški shod v Ljubljani.** „Soča“ je prinesla že pet člankov, ki imajo namen pokazati goriškim Slovincem, da nimajo prav nobenega interesa in vzroka udeležiti se tretjega katoliškega shoda v Ljubljani. V zadnjem obravnava resolucije, ki bodo predlagane in seveda brez vsakega ugovora sprejete na tem shodu in ki zahtevajo svobodo cerkve in papeža, tako da bi kmalu prišli časi inkvizicije, če bi se te zahteve uresničile. Potem piše „Soča“: „Katoliški shod v Ljubljani je strogo političen shod, potegne se za svobodo cerkve, za papeža, za sveti zakon itd., ali za naše slovenske pravice nima niti ene besede. Šele velika stranka se mora napraviti, katera naj se organizuje po političnih društvi, potem se bodo potegovali za katoliška načela — in Slovenci naj dobe svoje pravice. To je pač nad vse značilna izpoved. Naj dobe — če jim kdo da! Ker je pa taka velika stranka nekaj nemogočega, je jasno, da se „katoliški“ nočejo nikdar potegovati za naše pravice. In na tak shod naj pojdemo narodno-zavedni goriški Slovenci, ki bijemo hud boj za naše pravice dannadan? Ako bi šli, bi se odrekli boju za naše pravice. Tega pa ne smemo nikdar storiti. Kdor bi to storil, je izdajalec in ničvreden človek!

si je natočil Pirin poln vrček vina in istotako Luki.

„Trči, Luka! Moji sovražniki so zdaj v mojih rokah. Privezal sem jih nase s tem, kar je v njihovih srcih najbolj skritega in kar je najbolj sramotnega v njihovih dušah. Nisem jim samo prijatelj; njihov zaveznik in sokrivec sem. Ali umeješ moje zadostčenje, Luka? Držim jih za udeležence njihovih strasti. Popeljem jih lahko kamor hočem. Privežem jih lahko svojemu konju na rep in jih požegnem v kri in v blato. Trči Luka, trči z mano na srečno in grozno uničenje rodu Kolovškega.“

Trčila sta in izpraznila vrča.

„Zdaj sem zopet enkrat videl in slišal Krištofa Zlatopoljca,“ je menil Luka in vnovič natočil vrče, zakaj načelo njegovo je bilo, da mora mož piti, dokler ima kaj vina, pa če bo zapil večno zveličanje.

„In kaj praviš ti, Manfreda,“ je vprašal Pirin. „Ali se ne veselíš svojih uspehov?“

„Ne, gospod,“ je odgovorila Manfreda. „Kako naj se jih veselim, saj ste na lovu za temi uspehi popolnoma pozabili tistih, ki so Vam vdani.“

Manfreda je po teh besedah

— **Škofova blamaža.** V soboto je prišel škof Anton Bonaventura v Novo mesto, kjer je blagoslovil v nedeljo dva nova altarja pri frančiškanih. Prva njegova pot je bila v Kandijo. Mislili smo, da gre k Štemburju na južino, pa je šel le v bolnico usmiljenih bratov. Tamkaj biva že nekaj časa znani priljubljeni župnik v pokoj g. Samida, ki je bil svoj čas župnik v Kočevski Reki. Ker se Samida ne vtika prav v nobeno politiko in se tudi sicer v vsakem oziru ugodno razlikuje od klerikalnih duhovnikov, mu je škof najbrže med duhovniki „sobotati“ postavil svojega vohuna, ki naj kontrolira njegovo življenje in ker škofa kot abstinenta najbolj skrbi, koliko Samida popije — vina. Pošten človek tudi med poštenimi duhovniki ne bi pričakoval takih špijonov. Pa so! Pa nič kaj zanesljivi. To je hudo, seveda za škofa, ki se po takih ovaduhih grozno — blamira. Na zadnjem shodu v Bršljino so si gospodje, ki so ves popoldan delali v „vinogradu Gospodovem“, privoščili nekaj štefa-vnov več, kakor ga sicer prenese blagoslovljeni želodec. Med temi duhovniki je bil tudi neki „gaspud Škuffelčan“, natančneje ga nočemo označiti. Le-ta „gaspud“ so bolni in se zdravijo v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji. Najbrže od veselja nad „sijajnim“ uspehom shoda se ga je sveti mož nesveto nalezal ter kar tam pod mizo „blagoslavljal“ svojega rojstva kosti. Babnice so se pobožno „križale“, kakor se to spodobi, kjer se časti sv. Urha. No, demokratični Malovič se ga je usmili in ga transportiral po neki nadušljevi kljusi domov — to se pravi v bolnico. Ali tam so imeli križ ž njim. Ni ga bilo z voza spraviti. Kot klada je ležal. Ni preostalo drugega, šli so in prinesli „pare“, na kojih mrliča transportirajo, in tudi tega „Čefideljnovega mrliča“ naložili na pare in ga prinesli v postelj. Mi smo vse to in še mnogo drugega, čeprav ne ravno od tega „mrliča“, dobro vedeli, lahko bi bili to izrabili v prilog „sijajnemu“ shodu. Ali mi smo molčali in mi bi bili molčali, da ni prišel Anton Bonaventura in jo mahnil v bolnico obiskat župnika Samido. Ubogi Samida je imel veliko smolo — ravno južinal je. Kaj je južinal, o tem zgodovina molči, to pa stoji zapisano, da je stalo pol litra vina pred njim. V bolnici dobe gospodje, kakor Samida, opoldne, za južino in večerjo, po pol litra vina. Pol litra ocvika se že prenese, zaradi tega človek še ni pijanec. Toda škofu se je zdelo to preveč. „Vi pa vedno pijete, gosp. Samida, kadar vas dobim.“ je dejal škof v pozdrav. Ali že ga je doletela Nemesis, v odgovor je dobil zaslužno plačilo, približno nekaj takega: „Prevzvišeni! vsak zase! Vi zase, jaz zase! Bog za vse. Očitajte mi, da pijem. No, vidite, to ni res. Če bi namreč pil, bi Vi ne videli polnega pollitra, marveč prazno steklenico.“ Nato je župnik odprl še omaro, kjer je bilo — škof bi bil

našlo vstala in pohitela iz sobe.

„Gospod, ta ženska Vam postane še nevarna,“ je menil Luka in z obžalovanjem ogledoval že izpraznjeni steklenici.

„Kaj še,“ se je smejal Pirin. „Manfreda me ljubi.“

„Milostivi gospod, slušajte moj svet. Vaša želja po osveti je premagala že celo goro ali lahko se zgodi, da se osvetnik spodtakne ob drobnem kamnu in pade v brezno pogube, predno je dosegel svoj smoter. Kdor vas ujame za nogo, vas laglje podere, kakor tisti, ki Vas udari po glavi. Čuvajte se, gospod!“

„Dobro, dobro, Luka; govoril bom z Manfredom. Pojasnil ji bom svoje namene in umela me bo.“

„Kaj še! Ženske so vse enake. V takem položaju bi vsaka ženska umela samo eno, da vam je več za svojo osveto, kakor za njo. Tudi Manfreda bo tako rekla in zato — bodite previdni.“

„A kaj naj storim? Zdaj je ne morem poslati proč.“

„Storite, kar hočete, gospod, a to Vam rečem: Če hoče Krištof Zlatopoljec doseči svojo osveto, naj od strani vsak najmanjši kamenček na svojem potu.“ (Dalje prih.)

skoraj vznak padel — še troje steklenic polnih rujnega vinca! Škof je kar stmel. V prvem hipu ni znal, kaj namerava župnik s tem, da mu je odkril to grozodejstvo... „Vidite Prevzvišeni, tukaj imate še tri steklenice, polne so še. Če bi bil res tak pijanec, kakor mislite, Bog ve, da bi jih sedaj Vaše oko ne videlo polnih že zdavno bi bile prazne. Ena steklenica je še od včeraj od kosila — ga nisem pil — druga je od včerajšnje južine — ga nisem pil — in tretja je od včerajšnje večerje — ga torej tudi nisem pil...“ Ubogi škof. Nos se mu je povisil do tal... Pa še ne dosti tega. „Gospod župnik! sedaj je bil neki shod v Bršljino?...“ „Da, prevzvišeni, čul sem o njem.“ „No, in slišal sem, da je bil na tem shodu župnik Samida nek grozno pijan.“ Iz škofovega očesa so švigali plameni. „Prevzvišeni! da je bil v Bršljino neki shod, o tem sem čul, kaj bilo tam, tega ne vem, vem pa gotovo, da župnika Samide tam ni bilo, ker se on sploh ne vtika v take stvari. Prevzvišeni s e torej slabo poučeni! Kajti ob uri, ko je bil dotični duhovnik tamkaj, je župnik Samida že davno počival doma v postelji...“ da prevzvišeni! Jaz sem tisti večer že ob osmih legel k počitku, to vam lahko gg. usmiljeni bratje potrdijo.“ Knez in škof Anton Bonaventura dr. Jeglič je bil premagan. Uvidel je, da so ga speljali njegovi ovaduh. Druga ni mogel, nego da se je začel opravičevati in jecljati, češ: jej, jej, jej, jej, torej sem napačno informiran! — „Da! Prevzvišeni, to pot se Vam je enkrat napačno poročalo“, mu je krepko in z vidnim zadovoljstvom dejal po nedolžnem ovadeni župnik Samida in se gotovo na tihem smejal škofu Antonu Bonaventuri.

— **„Italijanski kompromis“.** V zadnjem članku pod tem zaglavjem piše „Edinost“: Dr. Šusteršič ne preceňuje važnosti delegacijskih mandatov. To bi bila morda edina točka v njegovih izjavah, o kateri bi se dalo razpravljati. Ali, ali — razlikujemo tudi tu juridično stran od politične! Umevamo, da se dr. Šusteršič kakor pravnik ne more zavzeti — za hermafrodiško prikazen instituta delegacij. Delegacije, v svoji današnji obliki in poleg današnje prakse, ne bi sploh imele — smatramo z državnopravnega gledišča — eksistirati. Ako je bilo to jasno že ustvaritelju delegacij, (velikodušnosti velikega Madjara Deaka, ki je v kritičnih časih 1867. leta v političnem protislovju s Tiszo hotel s tem ustvariti kroni „zlat most“), pa je delegacijska ustanova od 1873. sem prava monstruoziteta. Zaustavimo se tu en hip. Vsa organizacija delegacij ima stanovski karakter. Avstrijska delegacija ni — kakor na Madjarskem — slika večine v parlamentu, ampak je tu po nekem geometričnem principu enakosti ustvarjena za vsako deželo po ena tabela, vsaka dežela pošilja svoje število delegatov. Do leta 1873. je bila delegacija: delegacija parlamenta, a parlament — delegacija dežel (dež. zborov). Leta 1873. so bile uvedene direktne volitve, parlament je s tem dobil svoj pravi parlamentarni značaj, delegacija pa je ostala, kar je bila. To je velika inkongruenca, to je državnapraven in političen nesmisel, politična tirada vlade. Ker, kaj je dežela vlada s tem modusom volitve? Oslabiti politično moč delegacije, onemogočiti vsako politično smer (s tem, da je, po stanovskem principu, zaprečila ustanovitev homogene večine)!! Pak kompetencija delegacij! Ali se more delegacija nazvati „parlamentarno telo“, ko jej je odvzeta prva podstava in najmočnejše orožje v parlamentarnem boju, — odgovornost (skupnih) ministrov, ko zakon o taki odgovornosti leži samo na papirju?! Ne — tudi mi ne „preceňujemo“ važnosti delegacije kakor take: njena državnapravna fizijognomija ni velika. Delegacija je telo: formalne naravi, formalne po svojem ustroju in svojem delokrogu. Ali — pri vsem tem — smemo-li omalovaževati to institucijo?! Abstrahirajoči od tega, da jej je že ex lege dodeljena politična kontrola (najvažnejša kompeten-

cija delegacij), da delegati morejo v skupnih stvareh z interpelacijami prisiliti ministre v odgovorjanje, da morejo vsprejemati peticije in sklepati o njih v formi resolucij, da se torej more z vsem tem ustvarjati pojem in sodba o političnem delu in zavzetem stališču od strani ministrstva, — kar je vse, ako tudi ne direktno, politično velike koristi; abstrahirajoči končno od sklepanja proračuna, — **delegacija je tu in s tem moramo računati.** Zastonj ves trud, ako se v praktični politiki izgubljam v doktrinarnem razmotrivanju, dokler delegacija eksistira ter jej že s tem, da eksistira, **prihaja največja važnost.** Nismo somišljeniki „Slovenskega Narodna“, toda njegove tozadevne argumentacije izražajo najboljše ono, kar mislimo mi. **Delegacija je oficijalni reprezentant države pred vnanjim svetom.** Vnanji svet ne vprašuje, je-li v kateri pokrajini res — po pravici ali krivici — več Slovanov ali Italijanov, Slovencev ali Nemcev, ampak vprašuje le eno: katera od obeh narodnosti je v delegaciji zastopana. Mi moramo računati z delegacijskimi mandati, ako ne radi drugega pa že radi našega narodnega ugleda, radi naše veljave! Trditi, da biti zastopan v delegaciji vsako leto, ali šele vsako drugo leto, trditi, da voliti delegata po svoji pravici, ali po kompromisu in (kakor smo že poudarili v sobotnem članku) na temelju političnega takta, ali celo po — sreči (žrebu), trditi, da je to vse eno: pomenja — ne računati z dejstvi, biti vse prej nego... **realen** politik! Dr. Šusteršič pravi sicer, da v delegaciji glasovi ne štejejo, temveč le tehtajo, da „večina delegacij dovoli vse, kar skupna vlada zahteva“, da je zopet vse odvisno le od dela gotove osebnosti, od načina njegovega postopanja, z eno besedo: „od pozicije“, ki si jo je znal ustvariti! To naj bi bil argument? Ako je vse to res, kar dr. Šusteršič navaja — je-li s tem dokazano, da je izguba Istre in Goriške manjše občutljiva?! Kdo pravi dr. Šusteršiču, da se ravno med istrskimi in goriškimi **našimi** poslanci — od katerih bi bil po en delegiran — ne bi našel človek, ki bi po svoji osebnosti in po svoji poziciji znal koristiti narodu?! Za nas je žalostno dejstvo to, da je po kompromisu, ki ga brani dr. Šusteršič, odvzeta Hrvatom in Slovincem Primorja možnost, da bi si eden njihovih sinov ustvaril pozicijo po nazorih dr. Šusteršiča. Iz vsega njegovega izvajanja nam se dr. Šusteršič kaže podobnega lisici, ki je trdila, da grozdič ni sladko, — ker ga ni mogla doseči. Dr. Šusteršič ve dobro, da je njegova politika na Dunaju doživela velik poraz. Kaj je laglje, nego reči: ne bojte se, ljudje, mi smo privolili v to, ker stvar ne velja mnogo! To je res komodno; je-li pa realno? Ali dr. Šusteršič se bo zopet skliceval na — „realno politiko“!

— **Zadružna zveza** je imela šele pred nekaj dnevi svoj občni zbor. Dolgo so mečkali in odlašali s tem občnim zborom in niso mogli na dan, ker si niso znali svetovati, kako bi utajili in prikrili, kar je bilo pojasnjeno v našem listu o sleparstvih v Trnovem. Naposled so vendar stvar polimali in pofikali, saj vedo, da puščajo c. kr. oblastva klerikalni organizaciji popolno prostost, da dela kar hoče. Za to organizacijo ni nobenega zakona. Na občnem zboru „Zadružne zveze“ je imel dr. Krek toli drzno čelo, da je trdil, da so bila vsa naša predbacivanja krivična. Zakaj pa dr. Krek in njegovi pajdaši niso tožili? Pozivljali smo jih opetovano, naj tožijo, da bomo pred sodnijo dokazali vsa očitanja, prosili smo jih, naj tožijo, a dasi se jim je očitalo najgrje sleparstvo, vendar niso tožili nego se poskrili, kakor ščurki. To dejstvo pač kaže, kolike vrednosti je bilo besedičenje dr. Kreka na občnem zboru klerikalne zveze.

— **Iz državne veterinarske službe.** Okrajni živinozdravnik gosp. Josip Kutschera okr. glavar-

— Dalje v prilogi.

stvu v Ljubljani je pridelen okr. glavarstvu v Kočevju. Ljubljanskemu okrajnemu glavarstvu je pridelen g. Ivan Demšar, veter. asistent kot urad. živinozdravnik.

— **Štajerski Slovenci in katoliški shod.** Ves teden je upil „Slovenec“, da še nikoli ni bilo toliko štajerskih Slovencev na katoliškem shodu, kakor jih bo letos in ves teden je bahal, da prirede poseben vlak. Pa se je vse izjavilo. Štajerskih Slovencev se je tako malo oglasilo, da so posebni vlak odpovedali. Samo 300 udeležnikov je treba za poseben vlak, pa še teh 300 niso mogli skupaj spraviti. Udeležniki se pripeljejo z navadnim poštnim vlakom in si je torej lahko misliti, kako malo jih bo.

— **Trgovci in trgovski sodniki v Ljubljani.** Iz kroga konsumentov se nam piše: Ljubljanski Nemci in nemškutarji so v zadnjih letih začeli intenzivno in sistematično delati na to, da bi se izpodrinili po „nemških“ trgovinah slovenski sodniki. Tudi nemški trgovci v Ljubljani živijo od zaslužka, ki mu ga dajejo Slovenci in bi hitro prišel na kant, če bi slovensko občinstvo proti njemu nastopilo tako, kakor nastopa na pr. nemško občinstvo v Celovcu in v Gradcu itd. proti slovenskim trgovcem in obrtnikom. V zadnjem času je po gotovih ljubljanskih trgovinah vedno več nastavljenec, ki govore jako slabo slovenščino. Zanimali smo se za to in izvedeli, da so ti trgovski nastavljenec sami nemškutarji. Zanimali smo se dalje in dognali, da delajo ljubljanski trgovci nemškega mišljenja po navodilih dr. Binderja in v sporazumu s tukajšnjo podružnico trgovskega društva „Anker“ v Gradcu na to, da odpravijo vse slovenske nastavljenec in jih nadomestijo z nemškutarskimi. Tu se gre za zistem in tu bo treba brezobzirno poseči vmes in v javnosti ožigosati vsakega posameznika ter občinstvo pridobiti za to, da bo te ljudi bojkotiralo.

— **Nadvojvoda Friderik v Postojni.** V ponedeljek 20. t. m. zvečer je dospel nadvojvoda Friderik v Postojno. Drugi dan je sprejel med drugim v avdijenci okrajnega glavarja Stefana Lapajnet, dež. sodnega svetnika Leopolda Žužka kot predstojnika okr. sodišča ter občinsko deputacijo, ki mu je izročila memorandum, v katerem so navedeni najvitalnejši interesi postojnski. Popoldne ob polu 6. uri si je nadvojvoda ogledal Postojnsko jamo. Odpoval je 22. t. m.

— **Na Sokolsko razstavo v Narodnem domu** (Merkurjeva soba) opozarjamo slavno občinstvo, da jo marljivo obiskuje. Razstava, ki je zelo zanimiva, ki obsega takorekoč vso zgodovino slovenskega sokolstva, je odprta od 26. t. m. vsak dan od 6.—8. ure zvečer, v nedeljo pa od 9.—12. ure dopoldne.

— **Slike (fotografije)** od zleta v Zagrebu založi „Savez. hrv. sok. društva“. Slike bodo proste vaje, vzorne vaje na orožju in izpred. Slike, ki bodo v 40/50 formatu fino izdelane ter na močnem kartonu priplepljene, bodo krasen spomin na I. hrv. vsesokolski zlet. Vsaka slika stane po 4 K. Savez prosi, da hrv. društva že sedaj naroče slike, da zamorejo določiti število, ki je je napraviti. Naročilo kakor tudi polovico vsote je poslati na tajnika zagrebškega Hrvatskega Sokola brata Milovoja Kerdiča, uradnika hipot. banke v Zagrebu.

— **V odboru nemškega šolarstva v Šiški** sede tile ljudje: Stavni komisar inženir Nikolaj Poljak, posestnik Avgust Leopold, strojevodja Anton Bodner, višji sprevednik Josip Bahtsch, delovodja Franc Pauritsch, kancelist Alojzij Pardatscher, posestnik Jozef Achtsch, kancelist Anton Medved, revident Jozef Kosmath, dolovodja Rudolf Schönemann, magacinski vodja Richard Wenig in sprevednik Franc Mayer. Upamo, da si šiskarji te ljudi dobro zapomnijo!

— **„Dolenjski Sokol“ na Dvoru.** Poroča se nam: Na Veliki Šmaran, dne 15. t. m., je napravil „Dolenjski Sokol“ izlet na Dvor pod Žužemberkom. „Sokolovo“ misel, nastopiti med kmetskimi ljudstvom, moramo imenovati jako srečno. Priznati si namreč moramo, da je slovensko sokolstvo dosedaj še večinoma omejeno na naše meščanstvo, da pa na deželi še ni našlo onega odmeva, ki ga zasluži glede na svoj pomen za vzgojo in razvoj celega naroda. Kakor pa je ravno ta zlet „Dolenjskega

Sokola“ dokazal, tudi naše dolenjsko kmetsko ljudstvo ni nedostopno za sokolsko idejo. Prijazni Dvor se je ta dan ogradil v slavnostno obleko. Razen veselice prostora, ki se je nahajal na prostornem Škrabčevem vrtu, je bila posebno lepo okrašena vrta Zmajkova gostilna. Omenimo, da so ta dan vihrale na Dvoru izključno narodne trobojnice in da se drugih zastav, ki na naših slavnostih nimajo nobenega pomena, ni razobešilo. Prihod „Sokolov“ je bil napovedan na 4. uro popoldne. Že prej pa se je začelo zbirati ljudstvo iz bližnjih kmetskih vasi. Zlasti so se odlikovali po svoji obilni udeležbi, kakor vselej, vrli Lužemberčani. Pozabili tudi ne smemo Novomeščanov in pa Topličanov, ki so dospeli pod okriljem svojega „Bralnega in pevskega društva“. Ob 4. uri je prikorakal Sokol, na čelu mu kavalkada domačih fantov, ki so mu jezdili do občinske meje naproti. Pri slavlolu koncem vasi je pozdravil „Sokola“ g. nadučitelj Stipko Jelenec v imenu bralnega društva in v imenu dvoranskega prebivalstva. Odgovorjal mu je „Sokolov“ starosta br. Vlač. Vojska. Domača dekleta so okrasila Sokole s šopki in med živahnimi živjoklici je odkorakal Sokol na slavnostni prostor. V tem ko so se Sokoli pripravili za telovadbo, je stopil br. dr. Šegula na oder in v poljudnem govoru razložil, kaj je sokolstvo, kaj je njegov namen in v čem obstoji njegov pomen za posameznika kakor za cel narod, in s tem podal nekaj uvidov k telovadbi, ki se je na to pričela. Telovadci so nastopili v prostih vajah, na drugo in za nameček so pridružili nekatere prav lične skupine, ki so jako ugajale. Proste vaje so se izvajale zelo točno in korektno. Omeniti nam je primeroma težkih vaj, ki se bodo proizvajale na letošnjem vsesokolskem zletu v Zagrebu. Zlasti pa so se odlikovali telovadci na drugo. „Dolenjski Sokol“ čuva v svojih vrstah več telovadcev, ki bodo pač obstali pred najstrožjim sodnikom. Telovadbo je vodil načelnik „Dol. Sokola“ br. Gregorec. Telovadbi je sledilo navzoče ljudstvo z vidnim zanimanjem in je tudi obdarilo vsako točko z glasnim odobravanjem in ploskanjem. „Sokoli so nam ugajali že, ko so v rudičih srajcah tako krepko prikorakali po vasi, ali ugajali so nam še bolj kot telovadci v belih srajcah. Po telovadbi se je pričela veselica bralnega društva ki jo je spretno vodil trgovec g. Karel Vokač. Nastopili so pevci „Bralnega in pevskega društva“ topliškega, ki so želi za svoje petje obilo priznanja. Topličani slove že od nekdaj kot dobri pevci. Vrlo pa napredujejo posebno od tedaj, ko so ustanovili svoje pevsko društvo. Improviziral pa se je poleg mešanega zbora topliškega tudi posebni moški zbor iz navzočih pevcev. Pri srečovanju si lahko pokušal svojo srečo. Mladi svet pa se je zbral k živahnemu plesu, ki je trajal do pozne noči. Vsa veselica se je izvršila brez najmanjše disonance in v neprisiljenem veselju. Razveseljivo je bilo zlasti, da so posamezni Sokoli umeli priti v stik in pogovor z domačimi kmetskimi fanti. „Dolenjski Sokol“ se ni strašil izdatnih materijalnih žrtv, zato pa je dosegel lepe moralne uspehe. In to mu naj bo v bodrilo pri težkem, a uspešnem njegovem delu.

— **Delavska zavarovalnica proti nezgodam za Trst in okolico, Primo je, Kranjsko in Dalmacijo v Trstu** uraduje in razpošilja po čisto hrvatskih in slovenskih krajih v Istri tiskovine v samo italijanskem jeziku. Da pa pokaže še bolje, da je ravnateljstvo v čisto italijanskih rokah in italijanskega mišljenja, pošilja tudi kontrolne organe po Istri, Dalmaciji in Hrvatski, kateri ne znajo niti kruha kupiti z drugim jezikom kakor z italijanskim. Tako na primer hodi sedaj po Istri kontrolor te zavarovalnice, g. Bidoli, (sedaj je v okraju Voloska), ki ne zna niti črniti v drugem jeziku kakor v italijanskem, in katerega mora spremljati tolmač, da se more s podjetniki sporazumeti. Skrajna brezobzirnost ravnateljstva je, da si ne preskrbi uradnikov, ki bi bili zmožni deželnih jezikov. Taka potovanja stanejo denar. Plačati se mora dnevna kontrolorja zavarovalnice, kakor tudi tolmaču, kateri ne hodi zastoj okoli. Tako se ne sme upravljati s krvavo zasluženim delavskim denarjem. Opozarjamo merodajno gospodo, da prisili ravnateljstvo zavarovalnice, da namesti med uradništvo v uradu ter uradništvo, katero okoli potuje, za njihovo službo sposobne ljudi in ne razmetava po nepotrebnem denarja, ki je težko zaslužen.

— **Iz S like doline** dobivamo prav briske pritožbe glede razmer na onlotni pošti, zlasti glede uradnih ur. Občinstvo odločno zahteva, naj da pošto ravnateljstvo stvar preiskati in naj že enkrat ukrepa, kar treba, da bo zavladal red v tem uradu.

— **Razstava vajenških del na Bledu** se slovesno zaključila v nedeljo, 26. t. m. ob polu 12. uri do-

poldne. Takrat se bodo izročila tudi odlikovanja.

— **Narodna veselica na Bledu, dne 26. avgusta t. l.** se priredi v prid ustanovnemu skladu blejskega Sokola. Ob 3. uri popoldne bo sprejem Jeseniškega Sokola na postaji Bled. Pri sprejemu pozdravi goste občinski zastop, pripravljali odbor v gorejskih narodnih nošah, meščanska godba iz Kranja, ki zavrira par točk in razne požarne brambe. Ob polu 4. uri popoldne se zbere občinstvo pred Prešernovim spomenikom, kjer se zapoje in zavrira nekoliko točk, nakar položi Jeseniški Sokol venec na Prešernov spomenik. Nato odkorakamo z godbo na slavnostni prostor v sledečem redu: 1. male deklice in dečki v narodnih nošah, 2. meščanska godba iz Kranja, 3. Jeseniški Sokol in druga sokolska društva, 4. gospodične v narodnih nošah, 5. fantje v narodnih nošah, 6. druga društva. Ob straneh spreveda korakajo požarne brambe. Obseg veselice: 1. Nastop meščanske godbe iz Kranja. 2. Javna telovadba Jeseniškega Sokola, a) Proste vaje; b) Vaje na orožju. 3. Petje. Narodne pesmi. 4. Tekmovalna dirka za srečo. 5. Nastop umetnikov. 6. Narodni ples na novo prirejenem plesišču. 7. Svobodna zabava. 8. Semeni planinskih spominov. 9. Pot na Triglav. 10. Planinski razgled. Na razpolago so paviljoni: Čiška pivarna, planinska pivarna, dve varni, kavarna, šampanjski paviljon, slovenska kuhinja, klobasarna. Pri veselici sodelujejo sledeče gospodične: Fanica Ferjančičeva, Lenica Potočnikova, Franica Legatova, Minka Resmanova, Minka Pretnarjeva, Ivanka Pretnarjeva, Karla Štaličohová, Jerica Schweglova, Mici Peternelova, Julka Vovkova, Minka Pickova, Mimica Jekovaničeva, Minka Rusova, Ivanka Rusova, Franica in Anica Ravnikova, Urška Potočnikova, Metka Rutarjeva, Rezika Tavčarjeva, Fanica Ulčarjeva in razne narodne dame.

— **Nemška oholost.** Ob Cerkniškem jezeru imajo tirolski bratci Unterweger neko kuharijo za jelkovo olje. Podjetje imenujejo tovarno. Proti podjetju bi ničesar ne imeli, ako bi si oholi Tirolci ne domisljajali, da so na nemških tleh. Tako pa imajo vse tiskovine, priporočila in vignete na steklenicah samo nemške „Erste Tiroler Latschenöl-Fabrik. Brüder Unterweger, Niederdorf bei Zirknitz“. Dobro bi bilo poučiti te tirolske lačenbergerje, da pridobivajo svoje Lačen-olje na Slovenskem.

— **Josip Kozarac**, hrvatski pisatelj, je umrl dne 21. t. m. v Koprivnici po dolgi, mučni bolezni. V njem je izgubila hrvatska književnost enega najboljših svojih pripovednikov. Kozarac je bil pesnik Slavonije, socialen in realističen pisatelj. Med njegovimi deli se zlasti odlikujejo „Mrtvi kapitali“, „Biser Kata“, „Tena“, „Mira Kodolčeva“ in druge. Zadnje dni je pisal „Žive kapitale“, ki jih ni dovršil. Njegove povesti so polne globokih misli in psihologije, klasičnega jezika ter dovršene oblike, ter se bodo čitala, dokler bude Hrvatov. Njegova izguba je nenadomestljiva. Bil je umetniški skozinski in moderen pisatelj. Rojen je bil l. 1858, umrl je za jetiko.

— **Na jugoslovanskem učiteljskem kongresu v Belgradu** je v imenu slovenskega učiteljstva pozdravil shod predsednik „Zaveza“, g. učitelj Jelenc, ki je rekel, da so prišli slovenski učitelji, da pozdravijo slobodne brate slobodne Srbije. Zavladalo je veliko navdušenje in zborovalci so viharo klicali „Živeli Slovenci!“

— **„Revolver-žurnalista“.** Iz Sp. Štajerja se nam piše: Radi snovanj „županih zvez“ napada „Slovenec“ zopet prav pobalinsko g. V. Spindlerja v Celju. On „zreli“ pisac, ki sedaj iz varnega ljubljanskega zavetja onečašča razne častne osebe tu na Štajerskem, naj nikar ne misli, da ni znan; ptič se po petju pozna. In „ptič“ je tisti „dohtarski“ fant, ki predstavlja v „Slovencu“ „redakterja“ „Štajerskih novic“ — ki je pred par meseci na obče veselje ostavil Celje in prodaja sedaj iz bele Ljubljane v označenem predalu lažnjivega „Slovenca“ za okrogle belice svojega umazanega peresa nesnažne odpadke.

— **Svobodna in tajna volitev — v znamenju palic.** V brežiškem političnem okraju se je vršila dne 21. t. m. deželnozborna volitev. Kot slab denar po vsem svetu znani župnik Vurkelc v Dobjem se je spomnil svojega, do zadnjega knofa praznega žepa in je sklenil z vso silo pripomoči farovski kandidatu dr. Jankoviču na konja s ponižnim pričakovanjem, da mu ta kot poslanec priložuje najmanj letnih 1000 K osebne doklade, da lahko plačuje vedne sodne stroške. Zato je postavil na dan volitve pred županovo hišo dva svoja priganjača, ki sta s palicami v rokah čakala na volilce in vsakemu, ki je

prišel, vzela — celo posili — glasovnico, jo dala tretjemu buriču, ki je stal v veži in ta je peljal volilca kakor obsojenca pred velikega inkvizitorja Vurkelca, ki je oblastno sedel za mizo in pregledal glasovnico. Če se je glasila na Jankoviča, odpustil je volilca milostno v prvo nadstropje, kjer je bil volilni komisar; če pa je bila glasovnica prazna ali, gorje! popisana celo z imenom drugega kandidata, zahrul je Vurkelc: „Ali ti bom napisal Jankoviča, ali pa pojdi rajši domu!“ Dr. Jankovič naj pošlje Vurkelcu pohvalno pismo in naj mu izposluje doklado.

— **Za uradništvo državnih železnic** je izdelalo železniško ministrstvo načrte, da se zboljša gmetni položaj uradništva najnižjih treh kategorij. V ta namen se opusti najnižja plačilna vrsta v 10. službenem razredu ter bo začetna plača 1600 K; nadalje se nakažejo večji zneski v podporo potrebnim uradnikom imenovanih treh kategorij, posebno ako so se zadovolili brez lastne krivde. Končno se pomakne večje število starejših zaslužnih uradnikov iz 8. v 7. činovni red.

— **Nova proga z Jesenic do Hrušice in skozi karavanski tunel** je dodelana v toliko, da je napovedana komisija, ki ima progo pregledati.

— **Otvoritev mostu čez Savo pri Brezicah** se Slovenci ne udeležijo in je izdana sledeča parola: Kdor se udeleži te slavnosti, postopalo se bode z njim kot izdajalcem narodne stvari in kršiteljem discipline.

— **Gozdni požar.** Pri Trstu je vsled isker iz lokomotive pogorelo okoli 3000 m² gozda. Škoda še ni določena.

— **Strela je udarila v Kamencah** pri Braslovcah v gospodarsko poslopje Franceta Travnerja, ubila enega konja in upepelila poslopje.

— **Razmere v občini Voprinc v Istri.** Kakor je čitateljem že znano, so se vršile v občini Voprinc občinske volitve 18. in 19. julija t. l. Te občinske volitve so se vršile v prisotnosti c. kr. komisarja skozinsko protizakonito. Hrvatsko - slovenska stranka, ki je v tej občini v večini, je vložila priziv proti tem volitvam po predpisanem potu, namreč po upravi občine Voprinc šest dni po volitvah. Občinska uprava pa, (pravzaprav tajnik Marchi), tega priziva še do danes ni doposlala okrajnemu glavarstvu v Voloskem. Pretekel je od vloženega priziva že cel mesec in priziv, kakor je od zanesljive strani znano, še ni priromal na okrajno glavarstvo. Kaj se pravzaprav s tem zavlačevanjem misli, je čisto lahko umevno. Tajnik Marchi si misli s tem nekoliko podaljšati svoje službovanje in najbrže da tudi s kopalščem, katerega občina ali Quitta, ali pa oba skupaj zidata na račun nekoga, ni vse v redu. Bilo bi naposled vendar dobro, da se slavno ces. kr. namestništvo v Trstu nekoliko zavzame za to stvar. Drugače si bodemo morali res misliti, da plačamo uradnike pri namestništvu zato, da nas imajo za norca, ker se na toliko opominjanj nihče prizadetih ne gane.

— **Obsojen italijanski občinski predstojnik v Voprincu v Istri.** Znano je našim čitateljem, da je voprinski občinski predstojnik italijanaš Gašparić pred nekaj meseci izdal oglaš proti nekemu Bačiću, katerega je dolžil, da spravlja ljudi v drugo vero in pozival občane, naj mu pokažejo vrata. Bačić je tožil Gašparića, ki je bil na I. instanci obsojen na 100 K globe, katero kaznen je II. instanca potrdila vsled pritožbe obsojenčeve.

— **Nesreče v rudokopu.** V Zenici na Hrvatskem so se pretekle dni ponesrečili 4 rudarji. Ruda se je v velikih kosih zvalila na delavce, od katerih sta dva umrla, dva sta pa težko ranjena.

— **Krojač — atentator.** V Bohinjski Bistrici je v baraki Jerneja Pira te dni razpočila dinamitna patrona in napravila veliko škodo. Dejanja sumljiv je krojač Jožef R., ki je zbežal po činu in se obrnil najbrž na Koroško.

— **V Dolu pri Hrastniku** je padel dne 21. t. m. neki laški zidar takol nesrečno z odra, da si je zlomil roko in mu je lila kri skozi nos, usta in ušesa. Distriktni zdravnik za to občino je dr. Marcius. Ravno ta dan ga ni bilo doma in zato je le malo upanja, da ponesrečenec okreva. V opravičilo imenovanemu zdravniku bodi povedano, da je on tudi zdravnik za trboveljsko in sv. Krištofa občino, dalje zdravnik okrajne bolniške blagajne v Laškem, premogokopa, kemične tovarne in glažute, da torej kljub najboljši volji ne more biti navzoč povsod, kjer ga kliče dolžnost. Da se takim neprimlikam (ki niso redke) odpomore, je stvar zdravstvenega sveta. Nujna potreba še enega zdravnika je očita in ozira naj se pri tem na narodnost prebivalstva.

— **Požar.** Iz Preserja: Dne 21. t. m. pogorela so trem gospodarjem v Kamniku občina Preserje gospodarska poslopja. Ogenj je nastal zvečer ob 10. uri. Ker je bilo v poslopjih polno sena in žita, je bilo hitro vse v plamenu in je škoda velika. Da se požar ni razširil na vso vas in da se je ogenj omejil, zato so skrbeli gasilci z brizgalnami iz Preserja, Podpečni in Verda, katerim naj bi prizadele zavarovalnice dale za požrtvovalen trud primerno nagrado. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Najbrž je to storila hudobna roka ali se je pa zgodilo iz neprevidnosti. Kamnik je že večkrat pogorel in je pričakovati od zavarovalnic točno in nujno izplačilo.

— **Prijet vlomilec.** V Žitnjaku pri Zagrebu se je priklatil med cigane Martin Senica iz Prečne pri Novem mestu. Ušel je iz zavora, v katerem je sedel zaradi vloma. Cigani so ga zvezali in oddali redarstvu, ki ga je ukenilo na rokah in nogah.

— **Pri lovu rib utonil.** Anton Hanabajsa iz Šišine na Hrvatskem je 15. t. m. v Kolpi streljal ribe z dinamitom. Ko je vrgele dinamit, sklonil se je preveč iz čolna, padel v vodo in vsled tlaka vode ostal z ribami vred v vodi mrtve.

— **Okrađen v vlakcu.** Seljaku Petru Tušku od Sv. Križa pri Zagrebu je neznan tat v vlakcu od Zaboka do Zagreba ukradel denarnico z 800 K.

— **Nučič v Ameriki** še ni našel tiste sreče, ki jo je pričakoval. Srečo je doslej imel le pri svojem begu iz Ljubljane. Peljal se je z vozom do Vižmarjev in od tam z železnico čez Inomost v Švico. Potoval je v obleki svojega reklamnega sluga. V Novem Yorku je seveda oblekel svojo dolgo suknjo z neverjetno dolgimi škripci in na svojo katoliško narodno glavicu nataknil neverjetno velik cilindar, tako da ga poulični otročaji časih kar preganjajo, kličoč za njim „Metulj“. Kakor svoj čas v Gračeju, se je Nučiču zgodilo tudi v Novem Yorku. V Gračeju so ga socialni demokratje v morje vrgli, v Novem Yorku pa so mu rojaki pokazali pot po stopnicah. Izdajal se je za knjigovodjo, za izurjenega izdelovalca klavirjev in kdo ve kaj še vse, a končno se je moral zadovoljiti s skromno službo vratarja v nekem „hotelu nesramnosti“, kamor hodijo nočne ptice s svojimi na ulici vjetimi čestitci in kjer se dobe sobe na uro. Včasih sme Nučič v „salonu za zabavo“ tega hotela zbranim „dammam“ in gospodom zaigrati kak valček ali polko na klavir in je menda ves srečen. Upanja, da postane milijonar, še ni izgubil, in rad se roti, da bo Ljubljani že še pokazal, kdo da je Nučič.

— **Trpinčenje živali.** Pred par dnevi je pripeljal neki posestnik iz Kumpolj v Ljubljano na majhnem vozičku šest telet, ki so bili tako naloženi, da se niso mogli prav pregibati. Teleta so bila povezana tudi z vrvmi tako trdo, da so imela kožo pod vrvmi vso oteklo in so se morala po izjavi mestnega živinozdravnika hudo trpinčiti. Na vozičku je bilo prostora komaj za tri teleta.

— **Aretovana** je bila včeraj Marija Šunderjeva, ker je pred par tedni ukradla kazinskemu kavararju v veži neko preprogo in jo potem prodala pri starinarjih.

— **„Smuk pod vrbo“.** Danes ponoči si ga je bil neki črevljar nekoliko čez mero privoščil, kar je hotel z glasnim kričanjem po vsem Starem trgu naznaniti. Ko je to čul policijski stražnik, ga je šel svariti, in ko ga je vprašal za ime, se je veselemu črevljaju zresnil obraz in je rekel, da se piše „smuk pod vrbo“. Smukniti pa ni mogel potem pod vrbo, ampak s stražnikom na magistrat, kjer so dognali njegovo pravo ime.

— **Tatvina.** V domobranski vojašnici je bila nekemu naredniku ukradena srebrna anker ura, ki je imela mesto stekla anker uralnik prozorno ribjo kost, arabske številke in napis „Postala Patent“, s srebrno častniško verzico, ki je imela za obesek kompas, vredno 32 K.

— **Na vaje** se je danes zjutraj s posebnim vlakom odpeljal iz Celja na Rakek 87. pešpolk s 525 osebami.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 6 Slovencev, nazaj pa so prišli 4 Hrvati. V Podkloster je šlo 8 slovenskih tesačev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Šolska učenka Friderika Adamičeva je izgubila črno denarnico, v kateri je imela 2 K denarja. — Poštna uradnica Št. Š. je izgubila 4 K vredno srebrno držalo. — Našel se je poročni prstan na Dunajski cesti. Dobi se na Rimski cesti št. 5 pri pekovskem pomočniku Josipu Škrabetu.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi danes zvečer na vrtu meščanskega hotela „Lloyd“ (Sv. Petra cesta) društveni koncert za člane. Začetek ob polu 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin. — Jutri zvečer je v

hotelu „Ilirija“ (Kolodvorske ulice) društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Novo restavracijo v Šiški** je otvoril g. Anton Štirn.

* **Najnovejša novica.** Angleško brodovje je dospelo v Trst, kjer bo ostalo do petka jutraj.

— Stavka. V Bilbau na Španskem stavka 30.000 delavcev. Tja je prišel ministrski predsednik, da se informira o vzroku.

— Dvoboj. Časnikarja Zsedenyja so pozvali trije štabni častniki 1. brambovskega polka na dvoboj, ker jih je v listu „Pesti Hirlap“ napadel.

— Ognjenik Stromboli, ki so ga smatrali za nenevarnega, je začel v zadnjem času zopet vulkanično delovati.

— Saksonski kralj je prišel večeraj v Trbiž na lov.

— Znameniti slikar in bivši predstojnik društva upodablajočih umetnosti na Dunaju, Evgen Felix, je predvčerajšnjim umrl 70 let star.

— Kolonialni škandal na Nemškem. Da bo moral kolonialni minister Podbielski odstopiti, je gotova stvar. Pa tudi kolonialni ravnatelj, dedni princ Hohenlohe, je zelo kompromitiran.

— Vatikanski zetnik, papež Pij X., bo vendar zapustil Vatikan. Obiskal bo svoj rojstni kraj in Treviso, kjer je pozneje deloval.

— Zobno železnico mislijo zgraditi iz Opatije na Učko. Na ta način bi se dospelo do Stefanijine koče v pol uri.

— Kolera v Berlinu? V Berlinu je umrla osemletna deklica pod sumljivimi znaki kolere. Deklica so preiskali, toda le iz previdnosti in je sum komaj upravičen.

— Štrajk zdravnikov. Zdravniška zbornica za Goriško in Gradiščansko je prepovedala zdravnikom cepiti koze, dokler bo honorar za cepljenje znašal samo 1/2 do 2 vinarja za vsak slučaj.

* **Kopel iz človeške krvi.** Kako je še pri Indih razširjeno strašno praznoverje, dokazuje sledeči slučaj: V mestu Jagadri je živel premožen trgovec, ki si je zelo želel sina, a žena mu je vedno rodila mrtve dete. Šel je vprašat za svet nekega fakirja, ki mu je rekel, da bi žena rodila žive dete, ako bi se kopala v človeški krvi. Trgovec je ukradel 9letnega dečka ter ga zaklal. S krvjo se je potem žena namazala po celem telesu. Hudodelstvo se je zvedelo in oba z ženo sta prišla v ječo. Ljudstvo pa je v svojem praznoverju še potrjeno, kajti žena je v ječi res rodila živo moško dete.

* **Temperatura na mesecu.** Ameriški astronom Frank Very je več let proučeval mesec ter je prišel do prepričanja, da je na mesecu pred solčnim vzhodom 273 stopinj mraza. Kakor pa se vzdiga solnce na obzorju, tako se vzdiga tudi temperatura na mesecu. Pri 10° solčne višine na obzorju je na mesecu 46 stopinj pod ničlo, pri 20° je na mesecu že 19 stopinj gorkote. Opoldne je že 180 stopinj toplot, tedaj bi voda že davno kipela. Ob solčnem zahodu začne toplota naglo padati ter pade za 200 stopinj. Ako bi bilo to vse res, potem nam ni treba biti žal, da ne moremo priti na mesec.

Izpred sodišča.

Kazenska obravnava pred deželnim sodiščem.

Oba sta jo izkupil. Posestnika sin Augustin Grobeljšek in mizarski pomočnik Silvester Küstel, oba iz Litije, sta se med seboj sprla in je Grobeljšek svojega nasprotnika sunil dvakrat z nožem. Ko je bil Grobeljšek v preiskavi, je Küstelna prosil, naj ga ne izda in mu odštel za to 40 K. Küstel je v istini za Grobeljška ugodno, a lažnjivo pričal, da se zagotovo ne ve spominjati, kdo ga je poškodoval. Grobeljšek je bil obsojen na 4 mesece težke ječe, Küstel pa na 6 tednov ječe.

Sina napadel z vilami. Lovrenc Jarc, posestnik v Dragomeru, je zaradi zapravlivosti pod skrbnikom. Kot notoričen pijanec živi v neslogi s svojo rodovino. Zvečer, dne 5. majnika t. l. je prišel precej pijan domov. Opazil je, da je sin Tone vpregel kobilu, ki je imela pred osmimi dnevi žrebeta. Pograbil je vile, naskočil ž njimi sina in gotovo bi se bila prigodila nesreča, da mu ni sin izvil vil iz rok in očeta podrl na tla. Oče pa je planil zopet proti sinu, ki je v svojo obrambo z vilami tako udaril očeta, da mu je zlomi desno nadlehtnico. Oče Lovrenc Jarc je bil obsojen na šest tednov ječe.

Tatvina. Urša Medved iz Prapretevega je natakariči Frančiški Kresnik, s katero sta skupaj v Ljubljani služili, vzela 18 K gotovine in je bila zaradi tega obsojena na 6 tednov ječe.

Sleparski zidar. ZidarSKI mojster Jože Kacin, ki je zidal na Jeličnem vrhu, je zaradi lenobe odpustil zidarja Franceta Kolarja. Dne 14. junija se je ta zglasil pri posestniku Mariji Istenič v Jeličnem vrhu ter jo opeharil za 20 K, češ, da mora za zidarje kupiti špeha. Odtod jo je krenil na Črni vrh, se zglasil tam pri posestniku Blažu Zajcu in se mu predstavil za odposlanca Janeza Lampeta iz Črnega vrha. Dejal je, da čaka ta z motornim kolesom v Godoviču, ker mu je zmanjkalo bencina. Izročil mu je ponarejen listek, s katerim ga Lampe prosi 60 K posojila, da jih izroči selu. Zajc je bil previden, poslal je svojega sina z denarjem v Godovič in tu se je kolarjeva sleparija odkrila. Z večjo srečo in isto zvijačo je poskusil pri tovarnarju Božidarju Fröhlichu na Vrhniku, katerega je opeharil za 100 K. Kolar tudi priznava, da je izmaknil Antonu Markiču 4 K in nekaj obleke. Obsojen je bil na 10 mesecev ječe.

Voziti se ni maral. Janeza Družnika, delavca na Jesenicah, je aretoval občinski stražnik, ker je doma tako razgrajal, da je žena pobegnila. Ker peš ni maral iti, zato so ga naložili na voz. Družnik pa se je z nogama tako uprl v sprednja kolesa, da ga ni bilo mogoče peljati naprej in se je vse skup prevrnilo. Ko so ga nesli v zapor, je sunil z nogo stražnika v desno ledje. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

Pri živem možu se še enkrat poročila. Ana Sever, prav Makuc, 39letna delavka iz Sokovca, je stopila v zakon dne 11. majnika 1891 v Višnji gori z delavcem Antonom Makucem. Živela sta le nekaj dni skupaj in ker ni možu ugovarjala, sta se razšla. Lansko leto je srečala svojega moža na Vrhniku, kjer ji je podaril nekaj krajcarjev. Mozaželjni ženi pa ni več ugovarjala, seznanila se je z Antonom Severjem, kajzarjem v Škofji Loki, ter se poročila z njim letos dne 5. junija. Pred poroko je župniku v Škofji Loki trdila, da je vdova, in da je tisti neznan človek, ki je leta 1902 v Škofji Loki umrl in bil tudi tu pokopan njen mož. Župnik je verjel tem trditvam ter jo poročil. Obdolženka pa je bila tudi v drugem oziru prefrigana ženska. Frančiško Tršar na Vrhniku je z lažnjivo prevetzo pripravila do tega, da ji je dala za 19 K 32 h blaga na up. Marijo Sever pa je opeharila za 60 K, katere je vzela na njeno knjižico iz hranilnice. Obsojena je bila na 13 mesecev težke ječe.

Iz rok mu ga je potegnil. Mestni policijski stražnik je aretoval na Dunajski cesti Andreja Finka iz Male Račne in Janeza Markuna, ker sta dne 20. julija okoli 10. ure zvečer podila neke mestne fantine. V Schmidovi gostilni je hotel stražnik Markuna vklemiti, boječ se, da mu ne pobeget. Fink pa mu ga je iztrgal iz rok, češ, da ni nič naredil. Obsojen je bil zato na 6 mesecev težke ječe.

Napad iz zavisti. Franc Šetina, posestnik na Šmarni gori, ima v sedlu ob poti proti Pirničam krmo in žganjarno. Silno ga jezi, da ima gostilničarka pri cerkvi na Šmarni gori Ivana Sever več gostilniških obiskovalcev kakor on. Dne 4. majnika je peljal njen hlapec France Gregorš s par voli upreženi voz, na katerem je bil naložen sod vina. Šetina je stal na cesti, ko pride voz mimo. Brez vzroka udari s kolom po volih, katere sta vsled tega stopila čez rob. Nato je podtaknil kol pod soro, prizdignil voz in ga prevrnil s sodom vred čez strmino. Hlapec je bil pri tem v smrtni nevarnosti, vendar se mu je posrečilo sod obdržati. Šetina pa je pograbil sod in ga porinil čez breg. Posoda z vinom je zadelala ob neko drevo in se razbila, nato pa je še zadnji del voza prekučil v nižavo. Šetina je bil obsojen na 6 mesecev težke ječe, pa plačati bo moral precej stroškov.

Telefonska in urbojavna poročila.

Maribor 23. avgusta. Današnji shod „Slovenskega društva“ je bil velepomembna manifestacija Udeležnikov je bilo kakih 400. Predsedoval je kanonik Mlakar. Koroški Slovenci so bili številno zastopani in presrečno pozdravljeni. Povabljeni so bili na shod vsi slovenski koroški in štajerski državni in deželni poslanci ter poslanci Plantan, dr. Šusteršič in Gabršček. Ti pa niso prišli in so svojo odsotnost opravičili. (Posl. Plantan se mudi v Švici in vsled daljave ni mogel priti). Ko se je čitala opravičba

dr. Šusteršiča, je nastal v ozadju smeh. Prvi je govoril dr. Ploj, ki je pojasnjeval zgodovino volilne reforme in mešetarenje v lepem klubu Vlada je hotela v začetku dati koroškim Slovincem dva, štajerskim pa sedem mandatov, a je pozneje rekla, da dobe koroški le enega, štajerski pa šest. V klubu je nastalo nasprotje, ker se je Robič izrekel proti temu in zahteval za Koroško 2, za Štajersko pa 7 mandatov, dočim je Šusteršič se potegoval za vladni predlog. Glede kočevskega mandata je povedal Ploj, da mu je rekel Šusteršič, da ga ta mandat nič ne briga in da naj se nikar ne vtika v kranjske razmere. (Občna nevolja) Končno je Ploj rekel, da volilna reforma itak ne bo prodrla in da se bodo nove volitve vršile še postarem volilnem redu, novi red pa da se bo pozneje oktroiral. Zaključil je Ploj svoja izvajanja z zatrdilom, da moramo Slovenci biti zadovoljni z vsako malenkostjo in da bi z obstruiranjem volilne reforme odvrnili od sebe vlado. (Živahni ugovori.) Dr. Rosina je potem utemeljeval več resolucij. Te resolucije pravijo: 1.) Izreka se shod za splošno in enako volilno pravico, a le po število prebivalstva. 2.) Shod izreka svoje simpatije koroškim Slovincem in obžaluje pisavo „Slovenca“ glede dr. Brejca (Proti temu obžalovanju so se oglašili trije duhovniki.) 3.) Shod živo obžaluje, da se v državnem zboru ni postopalo enotno in da lepi klub ni podpisal koroških Slovincem. 4.) Shod zahteva, da se prekmurske vasi izločijo iz nemškega okraja in 5.) zahteva, naj poslanci store vse, kar je mogoče, da to dosežejo, sicer naj začno obstrukcijo. Profesor dr. Vrstovšek je ostro prijel dr. Ploja in ga spravil v veliko stisko. Dr. Brejc, ki je bil živahno pozdravljen, je izjavil, da je še vedno ravno tak klerikalec, kakor je bil na Kranjskem, je pojasnil koroške zadeve in obsojal kranjske klerikalce, da so nasprotovali ustanovitvi mestnih mandatov na Kranjskem. V imenu „Nareja“ je govoril dr. Hrašovec, pozivljajoč štajerske poslance, naj začno obstrukcijo proti volilni reformi in če bi jih lepi klub ne podpiral, naj izstopijo iz njega. Govorila sta še prof. Heržič in posl. Grafenauer, ki je bil živahno pozdravljen, nakar je kanonik Mlakar ob trideset na 3 zaključil shod — z živio-klici na cesarja.

Dunaj 23. avgusta. Zasebna poročila potrjujejo, da je turška vlada ukazala mobilizirati jedrinopoljskega voja. Senzacija je velika.

Petrograd 23. avgusta. Za danes je sklican kronski svet, ki odloči, če se poveri velikemu knezu Nikolaju Nikolajeviču vojaška diktatura ali ne.

Madrid 23. avgusta. Generalna stavka v Bilbau se močno širi. Med delavci in med vojaštvom so bili že krvavi konflikti.

Bratje Sokoli!

Danes zvečer ob 9/4 na 9. uro

redovne vaje!

Odbor ljubljanskega „Sokola“.

Javna zahvala.

Kinematografsko podjetje „The royal Vio“ je priredilo dne 21. avgusta t. l. zvečer v veliki dvorani hotela „Union“ predstavo v korist mestnim revežem, prepustivši ves blaginjski dohodek — brez odteglaja za kako režijo — navedenemu namenu.

Od predstave je blaginjskega izkupička 865 K 50 v. Mestnemu magistratu kot ljubljanski ubožni oblasti je dolžnost, da se cenjenemu podjetju „The royal Vio“ za ta veliki pojav dobrotojlivosti najpriščneje zahvaljuje!

Zahvala gre pa dalje tudi cenjenemu upravnemu svetu akcijske družbe „Union“, ki je hotelsko veliko dvorano za predstavo brezplačno prepustil.

Omenjati se mora naposled, da so č. dnevniki „Slovenski narod“, „Slovenec“ in „Laibacher Zeitung“ sprejeli inšerat brezplačno, da je c. „Društvena godba“ svirala ob predstavi zgolj proti plačilu režijskih stroškov in da je c. tiskarska tiskovna „Kleinmayr“ & Bamberg“ natisnila poulične lepake za izvenredno nizko ceno.

Hvala jim!

Mestni magistrat ljubljanski, dne 22. avgusta 1906.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Ed. Valentič v Il. Bistrici K 120, darovala Milka Černak kot dobrotno stavo ob priliki pojedine rakov. — Gospod Makso Sever, prof. kand. v Trojanah, K 1540, nabral pri Konšku na Trojanah, darovali gg.: župnik Hribar, poštar Konšek, stražmešter Janko Sever. — Vesela družba iz Škocjana K 2. — Vesela družba v Sevečku K 1. — Skupaj K 1960. — Srčna hvala! — Živeli darovalci in nabiralci!

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša preljuba soproga, oziroma mati, sestra in hči, gospa

Frančiška Cerar roj. Iglič

soproga trgovca in posestnika v Lukovici

včeraj ob 8. uri zvečer, v starosti 35 let, previdna s tolažili sv. vere, nenadoma preminula.

Pogreb predrage rajnice se vrši jutri, v petek, 24. avgusta t. l. ob 1/4. uri popoldne iz dežel. bolnice k Sv. Križu. 3033

Bodi ji blag spomin.

V Ljubljani, 23. avgusta 1906.

Alojzij Cerar, trgovec in posestnik, soprog: **Alojzij, Mirko, Julce, Vilko in Makso**, otroci. — **Ivana Iglič**, mati. — **Ivana Rozman roj. Iglič**, sestra.

(Mesto posebnega naznanila.)

Umri so v Ljubljani.

Dne 16. avgusta: Marija Šturm, eksekutorjeva žena, 50 let, Stari trg 20. letika. — Alojzij Štembal, kurilec sin, 2 mes., Jenkovo ulice 5. driska.

Dne 17. avgusta: Fran Sušteršič, strojevodjv sin, 4 mes., Cesta na loko 13. življen. slabosti.

Dne 19. avgusta: Makso Gerčar, posest. sin, 21/4 mes., Cerkvene ulice 19, božjast. — Matija Mezogolits, vrtnar, 49 let, Cerkvene ulice 21, kap. — Friderik Trontel, gostilnič. sin, 8 in pol mes., Streliške ulice 15, driska. — Fran Kokotec, krojač, 67 let, Karlovska cesta 7, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 12. avgusta: Fran Vovk, hlapec, 55 let, letika. — Ivan Paterman, delavec, 38 let, Paranoja gonitis.

Dne 13. avgusta: Primož Tomažič, posestnik, 57 let, kap. — Ivan Bizjak, krojač, 47 let, letika. — Fran Zor, posestnikov sin, 28 let, Vulnus sklepitar, et. colun. vert.

Dne 14. avgusta: Marija Zupan, posest. žena, 42 let, letika.

Dne 15. avgusta: Ivan Zrimšek, krojač, 43 let, rana v želodcu. — Neža Rus, gostija, 36 let, letika.

Dne 16. avgusta: Fran Bregar, posest. sin, 12 let, Vulnus scolopetas Tetanus. — Franja Jurjevčič, gosticeva hči, 12 let, Com. dorsi. — Josip Urbanc, tesar, 75 let, kap. — Marija Orjač, posestnikova hči, 1 dan, življenske slabosti. — Marija Rezel, delav. hči, 3 leta, Ecclampsie.

Dne 17. avgusta: Karol Dolinšek, gostič, 42 let, Haernia incarcerationa.

Dne 18. avgusta: Jernej Kališnik, dlnar, 19 let, Fraktna complitata cranic. — Mihael Majetič, gostič, 38 let, Combustio pectoris et faciei.

Dne 19. avgusta: Marija Selak, delavč, 17 let, letika.

Meščanski hotel „LLOYD“.

V četrtek, 23. avgusta t. l.

KONCERT

Društvene godbe za člane. Nečlani plačajo 40 vinarjev. Začetek ob 1/8. uri.

Za množični obisk se priporoča

Dragotin Tauzes

restavrat.

3035

Iščeta se:

samostalna, dobro izurjena

kuharica

ter bolj

priletna ženska

za življenje, krpanje, likanje in druga bišna opravila. Plačilo po dogovoru.

Vodstvo gluhozemnice

v Ljubljani. 3034

Sprejme se

učenc

v trgovino **A. SUŠNIK** na Zaloški cesti. 3038-1

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 22. avgusta 1906.

Maloobsejni papirji	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	99.30	99.50
4 1/2% srebrna renta	99.20	99.40
4 1/2% avstr. krona renta	99.35	99.55
4 1/2% zлата	117.25	117.45
4 1/2% ogrska krona renta	94.45	94.65
4 1/2% zлата	112.35	112.55
4 1/2% posojilo dež. Kranjske	99.20	100.15
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.50	101.50
4 1/2% Zadar	99.70	100.70
4 1/2% bos.-herc. železniško	100.15	101.15
4 1/2% posojilo 1902	99.50	100.50
4 1/2% češka dež. banka k. o.	100.35	101.35
4 1/2% ž. o.	100.10	101.10
4 1/2% zast. pisma gal. dež.	104.50	105.50
4 1/2% 10% pr.	100.20	106.70
4 1/2% zast. pisma Innerst.	100.00	100.15
4 1/2% dež. hranilnice	100.00	100.30
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.00	101.00
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100.00	101.00
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.00	101.00
4 1/2% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	100.00
4 1/2% prior. dolenskih žel.	99.50	100.00
4 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/4%	319.25	321.25
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100.20	101.20

Srečke.	218.00	224.00
od 1. 1860/4	276.00	278.00
od 1. 1864	153.75	155.75
tziske	285.00	293.00
zem. kred. l. emisije	292.00	300.00
ll.	256.00	262.00
ogrške hip. banke	97.00	103.00
srbske a frs. 100.00	162.60	163.60
turške	21.75	23.75
Basilika	457.00	463.00
Kredite	79.00	84.00
Inomoške	85.00	92.00
Krakovske	57.00	64.00
Ljubljanske	48.50	50.50
Avstr. rdeč. križa	29.00	31.00
Ogr.	58.00	63.00
Rudolfove	71.00	77.00
Salcburške	610.00	618.00
Dunajske kom.	164.00	165.00

Dehnice.	671.90	672.90
Južne železnice	1771.00	1781.00
Državne železnice	669.50	670.50
Avstr.-ogrške bančne deln.	807.50	808.50
Avstr. kreditne banke	242.00	243.00
Ogrske	720.00	726.00
Zivnostenske	590.00	591.00
Premogokop v Mostu (Brux)	2787.00	2797.00
Alpiske montan	574.75	575.75
Praške žel. ind. dr.	274.50	276.00
Rima-Muranyi	581.00	585.00
Trboveljske prem. družbe	139.50	140.00
Avstr. orožne tovr. družbe		
Česke sladkorne družbe		

Valute.	11.33	11.38
C. kr. cekin	19.06	19.09
20 franki	23.46	23.54
20 marke	23.93	24.01
Sovereigns	117.20	117.40
Marke	95.35	95.65
Laški bankovci	251.75	252.75
Rubliji	4.84	5.00
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 23. avgusta 1906.

Termin.	50 kg K	7-13
Pšenica za oktober	50	6.09
Rž za oktober	50	5.13
Koruzi za maj za l. 1907	50	6.48
Oves za oktober	50	

Efektiv.

Zmerno.

Meteorološko poročilo.

Vlaina nad morjem 66.2. Srednji tlačni tlak 788.0 mm

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
22. 9. sv.	740.8	16.6	sl. svzhod	Jasno	
23. 7. aj.	740.0	13.5	brezvetno	megla	
„ 3. pop.	737.6	26.2	brezvetno	Jasno	

Srednja včerajšnja temperatura: 17.7°, normala: 16.2°. Padavina v mm 0.0

Kontoristinjo

z daljšo prakso se takoj sprejme.

Ponudbe pod „Kontoristinjo“ na upravn. „Slov. Naroda“.

3037-1

Potnika

sprejme 3924-1

Ivan Jax & sin v Ljubljani.

V najem se da z vso opremo vred že nad petinideset let obstoječa

gostilna na deželi.

Zraven je vrt in utica.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

3028

Pušcarskega vajenca

sprejme takoj 2966-1

Fr. Ševčik, puškar

v Ljubljani, Židoveke ulice št. 7.

Pozor!
10.000 parov čevljev!
 pare čevljev samo gld. 3.25
 daje zaradi nakupa velike množine obu-
 dokler bo kaj zaloge za smešno nizko
 Par moških in par ženskih čevljev rja-
 ali črnega usnja na trakove I. vrste, ga-
 z močnimi zbitimi usnj. podplati; dalje
 moških in par ženskih modnih čevljev s
 golom, zelo eleg., najnovjše oblike, za
 te, zelo lični in lahki. Velikost po cm.
 pari veljajo samo gld. 3.25. Razpošilja
 povzetju ali pa če se pošlje denar naprej
S. URBACH, eksport čevljev
 Krakov št. 163.
 mena dovoljena, tudi denar nazaj; riziko
 popolnoma izključen. 3029

Hišnik
 enjen, ki bi bil obenem tudi kot
 goski blapec, se sprejme takoj. —
 bi prosto stanovanje, plačo in na-
 do. — Kje, pove upravništvo „Slov-
 nškega Naroda“. 3010-2

Sprejemem takoj
pretnegega tesnopisca
 odvetnik dr. Franko v Gorici.
 3031-1

Zmožen 3030-1
zidarški polir
 30 zidarji in težakom se sprejme
 takoj pri stavbnem podjetju
POLZ & KNOCH
 Ljubljana, Gradišče štev. 17.

Hiša
 Radovljici št. 43 se prod. a.
 sobe, kuhinja, dve shrambi, klet in
 ev.) Pripravnica za stanovanje; **ugoden**
roster za obrt, posebno ker obrt
 kov tukaj zelo primanjkuje.
 Več pove lastnik **J. Pavlin v**
 Radovljici 78. 3026-1

Sprejme se
učence
 a trgovino z mešanim blagom,
 za pekarijo in slaščičarno.
 Pojasnila in pogoji pri **M. Arh,**
 Jesenice-Fužine, Gorenjsko.
 3027-1

5 tesarjev
 in
10 težakov
 e takoj za dobro plačilo išče z a
 valmacija. Potnina se povrne.
 Vpraša naj se pri inženirju
 tehniku v Beethovnovih ul. 4.
 3032

Ženitna
. ponudba.
 Zastopnik svetovne tvrde,
 28 let star, zdrav, absolvent trgo-
 vske akademije, s stalno službo in
 plačo 7000 kron na leto, ustanovljen
 v Trstu, se želi seznaniti zaradi
 ženitve s prijazno, lepo, močno
 gospodično od 18. do 23. leta.
 Premoženja najmanj K 30.000,
 katero se zavaruje.
 Natančne ponudbe pod **Jadran**
 999 na upravn. „Slov. Naroda“.
 3025

Kupčevalcev
 jajci in s perutnino
 za večje in manjše dobave išče
Josip Grisi
 v Trstu. 2842 8

J. Lukič
 strojevodja
 v Dornbergu pri Gorici
 je preizkusil, da izvrstno učinkuje
železnato vino
G. Piccolija
 lekarnarja
 v Ljubljani, na Dunajski cesti.
 Pollitrska stekl. velja 2 K in se
 vnanja naročila izvršujejo točno.
 8 3730-6

Radi rodbinskih razmer se prod
dobro idoča, lepa
trgovina
 in
gostilna s trafiko.
 Hiša je enonadstropna ima veliko
 dvorišče in gospodarsko poslopje.
 Kje, se izve pri upravništvu
 „Slov. Naroda“. 2997-2

Stanovanje
 z dvema do tremi sobami, kuhinjo in pri-
 tiklinami, event. s pohištvo se išče za
 15. september. 2993-2
 Pismene ponudbe v nemškem jeziku
 na inž. **Friderika Hepp, Marije Terezije**
 cesta št. 7, I. nadstr.

Nepremočljivi
dežni plašči
 iz orig. angl.
 dvojnega blaga iz ovčje volne
 z gumijevo vlogo
 in pa 2887-4
gumijevi plašči
 vsake vrste za gospode,
 dame in otroke.
 Vzorec, cene in navodilo za mero
 z obratno pošto
PAGET & Co.
 Dunaj, I. Riemergasse 13.

Prodajalna
 za špecerijo se odda v najem za no-
 vembrov termin v **Spod. Šiški št. 2,**
 poleg cerkve. 2811 9
 Natančna pojasnila se dobe istotam.

Absolventinja
 trgovske šole išče službe kot konto-
 ristinja ali blagajničarka v kaki trgo-
 vini ali pisarni. Položi lahko kavejjo.
 Ponudbe na upravništvo „Slov.
 Naroda“ pod „**Absolventinja**“.

Lesni odpadki
 se lahko dobe vsak dan in sicer ne
 več po 3 gld., nego **samo po 2 1/2 gld.**
 kubični meter. 2933-2
 Naročila se sprejemajo v pisarni
A. Deghenghi, Kolizej, Ljubljana.

Kovačev
 spretnih izdelovalcev sekir in brusilcev
 orodja, išče fužina **Tragöss pri**
Bru ku n. M., kjer se dajo natanč-
 nejša pojasnila. 3707-3

Samo za 300 kron
 prodam sledeča popolnoma dobro izigrana
 in ohranjena godala za godbo na lok:
2 celi gosli zelo dobri, **2 3/4 gosli,** **1**
flavto, 13 zaklopnic, naustnik slonokoščen,
1 flavto, 13 zaklopnic, **2 C klarineti,** 13
 zaklopnic, popolnoma novi, **1 violo,** jako
 lep glas, **1 cello,** zelo fin, **1 kontrabas.**
 Zraven spadajo tudi stojala in nebroj ko-
 madov sekiric. Omenjam, da so godala po-
 popolnoma dobro ohranjena in brez napake.
 Ponudbe na: **OTON SADAR v Škofji**
Loki, Gorenjsko. 2977-2

Dve deklici
 se sprejmeta v boljšo družino za prih.
 šolsko leto na hrano in stanovanje.
 Več se izve pri upravn. „Slov.
 Naroda“. 2877 6
Deček
 ki ima veselje do mesarske obrti se
 takoj sprejme 2963-5
 v **Spodnji Šiški št. 25.**

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAFISOV IN EKBOV
BRATA EBERL
 Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 14.
 Telefon št. 154.

Spretna kontoristinja
 slovenščine in nemščine popolnoma zmo-
 žna, s prakso, išče službe. 2931-3
 Cenjene ponudbe pod „kontori-
 stinja“ na upravn. „Slov. Naroda“.

Kadar pridete v Ljubljano
 si oglejte na
Pogačarjevem (sadnem) trgu
 v veliki mestni hiši zraven manufak-
 turne trgovine „pri Škofu“

Panorama
 (mednarodno). 448-30
 Tu si lahko ogledate vsak dan 50
 umetno izdelanih slik za jako nizko
 vstopnino.
Vsak teden druge slike!!
 Vse slike se vam pokažejo po-
 polnoma kakor v naravi.
 Najcenejše potovanje po vsem svetu!

2 dijaka
 iz boljših hiš se sprejmeta na hrano
 in stanovanje.
 Kje, — pove upravništvo „Slov.
 Naroda“. 2932 5

Lepi lokali
 pripravi za vsako trgovino ali za pi-
 sarne se dajo takoj v najem.
 Odda se tudi
hlev za dva konja.
 Naslov pove upravništvo „Slov.
 Naroda“. 2845 8

Proda se
enonadstropna hiša.
 Več pove upravništvo „Slov.
 Naroda“. 2920 4

Vinske sode
 vsake velikosti, nove in stare, kupuje
PETER SKERBIC
 zalagatelj **G. Auerjevega piva**
 v **Gorici, Riva Corno 13.**
 (Primorsko.) 2992-2

Več gospodov
 se sprejme na domačo hrano.
 Kje, pove upravništvo „Slov.
 Naroda“. 3008 2

Sprejme se takoj
sotrudnika
 manufaktorne stroke pri tvrdki 2985-3
Češnik & Milavec, Ljubljana.

Boljše službe
 se z največjim uspehom iščejo z opla-
 šanjem v našem
kolektivnem oglasniku
 v
 „**Neue Freie Presse**“
 in v
 „**Neues Wiener Tagblatt**“.
 Tudi za naznanila

kuپovanj in prodaj
 ali za pridobitev zveze s
kapitalisti
 je njegova poraba prav primerna.
Prospekt zastoj,
M. DUKES nasl.
 anonimna ekspedicija
 za vse časopise tuzemstva in inozemstva
 na **Dunaju I.**

Otvoritev nove restavracije.
 Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da otvorim
 v **nedeljo, 26. avg. v Spodnji Šiški št. 22** nanovo prirejeno
restavracijo „pri Zvezdi“.
 Točil bom različna pristna vina in priljubljeno **gössko**
marčno pivo. — **Postrežba točna, cene zmerne.**
 K obilni udeležbi najvljudneje vabi
Anton Stirn,
 restavrat. 3036-1

A. TSCHINKEL na zet
 priporoča
 vsem častitim
 gospodinjam
 svoje izvrstne nove izdelke, kakor **komplete, marmelade, kandirano sadje**
 in posebno po najnovjšem načinu izdelovano 2815 9
cikorijno moko v lesenih zabojčkih.
 En poizkus vam bo dokazal izvrstnost te domače robe. Berite plakate!

„SLOVENSKI NAROD“
 se prodaja v posameznih izvodih po 10 vin. v sledečih trafikah:

Ljubljana: Bizjak I., Vodmat, Bohoričeve ulice št. 10. Blažnik L., Stari trg št. 12. Blaž M., Dunajska cesta št. 14 Dolenc Jerica, Prešernove ul. 52. Elsner M., Kopitarjeve ulice 1 Fuchs H., Marije Terezije cesta, nasproti Kolizeja. Hinner Alojzija, hotel „Union“. Kanc A., sv. Petra cesta št. 14 Kleinstejn J., Jurčičev trg št. 3. Kos I., Kolodvorske ulice št. 26. Košir Julija, Hilšerjeve ulice št. 12. Kristan Iv., Resljeva cesta 24. Kustrin A., Breg št. 6. Kušar J., sv. Petra cesta št. 52. Mrzlikar A., Sodnijske ulice št. 4 Pichler I., Kongresni trg št. 3. Sever M., Gosposke ulice št. 12. Sušnik J., Rimska cesta št. 18 Svatek J., Mestni trg št. 25. Šešark F., Šelenburgove ulice št. 1. Tenente R., Gradaške ulice št. 10 Treo Julija, Sv. Petra cesta št. 36. Usenčnik Fr., Židovske ul. št. 1. Velkovrh A., Sv. Jakoba trg 8 Weinert H., južni kolodvor.	Vrhnik: Gostilna Mantua (Fran Dolenc). Logatec: Rus Jos., trgovec. Črni vrh nad Idrijo: Lampe Ivan, trgovec. Cerknica: Kravanja Anton, trafikant. Pogačnik Alojzij, trgovec; Popovič Janko, trgovec; Werli Karolina, trafikantinja. Begunje pri Cirknici: Stergulec Ivan, hišna št. 31. Staritr pri Ložu: Benčina Ivan, trgovec. Postojna: Marinšek Jakob, prodajalec. Št. Peter na Krasu: Schmelzer J., na kolodvoru Ilirska Bistrica: Tomšič Roza, trgovka Senožeče: Zelen Ant., gostilničar in trafikant Komen pri Nabrežini: Lucija od Švara, trafika. Zidani most: Peterman Mary, trafika na kolc- dvoru. Celje: Miklauc Marija, trafika v „Na- rodnem demu“. Celovec. Sowa Josip, časopisni biró. Gorica: Bajt J., ulica Campo Sarto št. 43. Gabršek A., knjigotržnica. Hovanski Ivan, Via Corno št. 22. Kvebelj Peter, Kapucinska ul. 1. Leban Tereza, Corso G. Verdi št. 21. Rauniak Marija, trafika na ko- lodvoru. Schwarz Josip, trafika, Šolska ulica št. 2 (via scuole 2) Nabrežina: Na kolodvoru. Divača: Na kolodvoru. Trst: Bevk M., Piazza Barriera vecchia (vogal ulice Bosco št. 1). Lavrenčič Mihael, Piazza Ca- serma št. 1. Može Karolina, ulica Miramare št. 1. Stanič Št., ulica Molin piccolo št. 8. Grado: Gabršček A., Kiosk „Miramar“. Opatija: Henriette & Hugo Kadisch. Tomašič Anton, trafikant. Pulj: Schütz Marija, trafika na postaji državnega kolodvora Reka: Časopisni biró „Globus“, via Adamich št. 2. Sikič Gjural, trgovec, via An- drassy št. 7. Trbojevič Gjural, Via del Molo. Dunaj: Hočevlar Helena, trafikantinja, VIII. Alserstrasse št. 9.
--	--

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obveznic, obveznic, delnic, valut, novcev in deviz.
Promete izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 2.000.000.—.

Zastavljene in zastavljene papirje in vrednostne papirje in vnapreje naplate kupone, vinkulacije in devinkulacije, vojaške ženišinske kavelje, Recepti in takasne menije.

Rezervni sklad K 200.000.—.

Rezo prodaje in vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kradnji izgubi, vojaške ženišinske kavelje, Recepti in takasne menije.

Podružnica v SPLJETU.

Domarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vzigaja. 3-93
Promet s čeki in nakaznicami.

Elegantno stanovanje

s 3 sobami, kopalnico, sobo za kinje in vsemi drugimi pritlikalnimi da za novembrov termin v najem.
Naslov pove upravnništvo „Slo. Naroda“.

Št. 1401.

3000-2

Razpis.

Na mestni višji realki v Idriji s pravico javnosti in reciprociteto se razpisuje z začetkom šolskega leta 1906/07

učno mesto za risanje.

Na županstvo v Idriji naslovljene prošnje naj se vlagajo pri realčnem ravnateljstvu v Idriji do 31. vel. srpana 1906.

Županstvo v Idriji,
due 17. vel. srpana 1906.

Prva zaloga železnine

stavnih potrebščin, cementa, bičja za strope, strošne lepenke, travverz, železniški šin itd., mlatilnic, gepelnov, slamoreznic, čistilnic, preš za grozdje in sadje, pump in cevi za vodo in gnojico ter najraznovrstnejše oprave za mlekarne je pri

FR. STUPICA v Ljubljani

na Marije Terezije cesti števil. 1

(zraven „Figovec“) in

na Valvazorjevem trgu števil. 6

(nasproti križevalske cerkve).

2952-2

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ose. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inmost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 05 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inmost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florencio, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inmost, Bregenc, Zeneva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri 05 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz 1. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inmost, Monakovo, (direktni voz 1. in II. razr.) — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo-Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlaki v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direktni voz 1. in II. razr.), Inmost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz 1. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vane, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inmost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inmosta, Franzensfesta, Pontabla, Benetke, Milana, Florencio, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Inmosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Linc, Budejovic, Plzna, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 18. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Jutranje iz Ljubljane drž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjevzročni čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Išče se

bukov gozd

v vrednosti od 500.000 K naprej.

Grajsčine v najem se oddajo v goriški okolici:

- I. 5 minut od Gorice oddaljena.
- II. 30 minut od Trsta na novi železnici.
- III. Proda se grajsčina pri Gorici.

Vse 3 v lepem kraju, najboljšem stanju.

Ponudbe naj se pošiljajo gospodu

2676-3

Giovanni de Pelka

v Chlopris, Primorsko.

Restavracija „Narod. dom“ v Ljubljani.

Vsak dan sveže 2054 34

plzensko in termalno pivo

združenih pivovarov Ža'ec in Laški trg. Priznana dobra vina in okusna domača kuhinja.

Lep senčnat lipov vrt.

Za mnogoštevilni obisk se priporoča restavracija.

Steklenica malinčevega sirupa

(3 kg netto) 3006-2

lekarnarja Piccolija v Ljubljani

neprekosljive kakovosti, se z voz. nino in zavojem vred po pošti pošilja s povzjetjem za K 5-30 za prvo pasjo (cono), sicer K 5-60. V Ljubljani stane steklenica s 3 kg. 4 K, pasteurizirana steklenica (okoli 1 kg) K 1-50.

Ura z verižico

za samo K 2.—.

Zaradi nakupa velike množine ur razpošilja šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi šleto garancijo. — Po povzjetju razpošilja

Prusko-šlezjska razpošiljalnica

F. WINDISCH v Krakovu U/38.

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 3029

Izšla je knjiga

Kralj Matjaž.

Povest iz protestantskih časov na Kranjskem.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Lična brošura obseza 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetski punt na Vrhniki in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri.

Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vin.

Dobi se edino pri

L. Schwentnerju, knjigarju v Ljubljani, Prešernove ulice.

Motor dvokolo

3 HP, prav dobro ohranjeno, se zelo poceni proda. 3009-3

Več pove gosp. Josip Polak, Sv. Petra cesta št. 9.

V Dekliškem domu v Gorici se učenke, ki obiskujejo razne šole, sprejmejo na

stanovanje.

Prilika za učenje raznih tujih jezikov, godbe in ročnega dela. Dobro nadzorstvo. Pri nizki ceni dobro hrana, lepo in prostorno stanovanje. 3004-2

Natančneje pri gospe Mariji Draschler, Via Trigemina št. 12.

Proda se

zemljišče

v obližju kolezije.

Naslov se poizve v upravnishtvu „Slov. Naroda“.

3003-2

Zanimivo naznanilo za lovce.

Od 15. oktobra t. l. naprej sprejema in kupuje podpisane vsake iz katerega koli kraja Avstrije in Ogrske franco in brez stroškov od oddaje postaje poslano množino

zajcev, jerebic in fazanov

po naslednjih cenah:

Zajce po 2 kroni, jerebice po 1 krono, fazane po 2 kroni. Plačilo per cassa. Zaradi natančnejših pojasnil se je obrniti do podpisane.

Josip Rossi, trgovec v Zagorju ob Savi.

2857-7

Št. 10.301.

Razpis.

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z dveleta slovenskim poukom je oddati

pet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1906/1907 (oziroma tudi za 1907/1908), ki se začne dne 3. novembra t. l.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja ter so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Prednost gre tistim mladeničem, ki ostanejo, dovršivši šolo na Grmu, gotovo na svojem domu in se bodo pečali s kmetijstvom, vinarstvom, sadjarstvom.

Učenci z ustanovami imajo hrano, stanovanje in pouk v šolskem zavodu brezplačno, za obleko, živотно perilo, obuvalo in za šolske potrebščine pa morajo sami skrbeti.

V šolo se sprejemajo tudi plačujoči in zunanji učenci. Plačujoči učenci plačujejo za hrano po 80 h na dan in po 40 K šolnine na leto ter stauujejo brezplačno v zavodu. Za vse druge potrebščine si morajo sami skrbeti.

Zunanji učenci (eksternisti) stauujejo zunaj zavoda in plačujejo po 40 šolnine na leto.

Vsi učenci imajo uniformo, ki si jo morajo sami plačati. Hrano je plačevati naprej, v mesečnih obrokih, šolnino pa v dveh letih obrokih tudi naprej.

Prošnje, svojeručno pisane in kolkovane s kolkom 1 K, je poslati

do 20. septembra t. l.

vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Vsaki prošnji je priložiti rojstni list, spričevalo o dovršeni ljudski ali kakvi višji šoli, zdravniško potrdilo o trdnem zdravju in spričevalo županstva in župnega urada o lepem vedenju prosilca.

Prošnji za sprejem proti plačilu je pridejati obvezno pismo (revel) staršev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Vsak prosilec mora delati sprejemno izkušnjo iz slovenskega jezika in prostega računstva. Od uspeha te izkušnje je odvisen sprejem v šolo.

Kdaj bo delati sprejemno izkušnjo, naznani vodstvo vsakemu prosilcu posebej.

Učenci, ki dovrše šolo z dobrim uspehom, imajo pri vojaščini pogodbo pravico le do dveletne prezentne službe. Ako namreč zadoste svojim vojaškim dolžnostim prvi dve leti brez graje ter dokažejo, da bodo po izstopu iz prezentne službe kmetovali na svojem ali svojih staršev domu, smejo na podstav odredbe vis. c. kr. vojnega ministratva z dne 22. julija 1895, števil. 4643, proti koncu drugega vojaškega leta, da se jim odpusti tretje službeno leto.

Deželni odbor kranjski.

V Ljubljani, 17. avgusta 1906.

Pozor!!

Usojam se slavno p. n. mestno kakor tudi znanje občinstvo opozarjati, da moja

restavracija pri „Zajcu“

ni več na Rimski cesti, temveč

v Sodnijskih ulicah št. 6

(nasproti justične palače in v bližini juž. kolodvora)

Tu mi je odslej posebno mogoče ustrezati vsem cenj. gostom z najboljšo postrežbo, kakor s samo priznano pristnimi vini iz najzlahtnejših vinskih pokrajin ob bogati izbiri, izbornim, vedno svežim najbolj priljubljenim steinfeldskim marčnim pivom ter z raznimi gorkimi in mrzlimi jedili ob vsakem času in po najnižjih cenah.

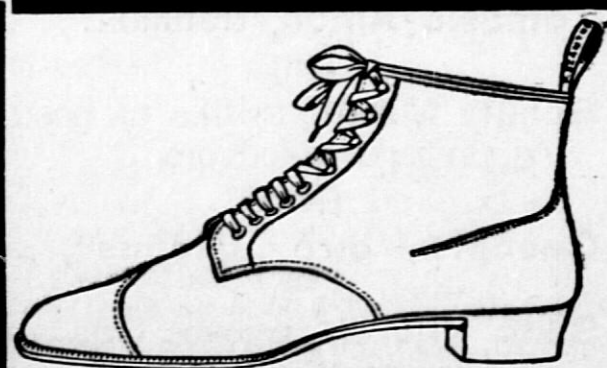
Cenj. gostom ustrezam tudi z medicinalnimi, desertnimi in drugimi stekleničnimi vini, kakor z mnogimi likerji in izbornimi žganimi in osvežujočimi pijačami, s kavo, čajem itd.

Postrežai bom vedno cenj. odjemalcem z vsem navedenim tudi čez ulico!

za mnogobrojni obisk, odjemanje in naročila vljudno prosim

z očiščnim spoštovanjem

2239 10 Avguštin Zajec, restavracija.

„Derby“.

Pred št. 373. Boxealf z močnimi podplati K 13.—
„433. Lakovina 15-50

„Schick“.

Pred št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6.—
„720. Lakovina 6-80

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

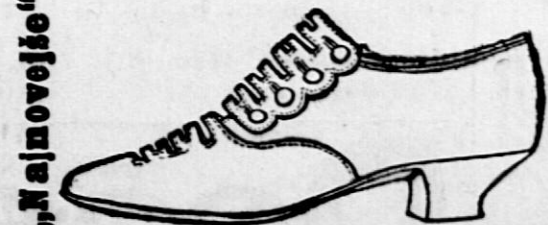
dobavlja kakor znano

najboljše čevlje.

Zunanja naročila proti povzjetju. Pri naročilih zadostuje pred. štev.

2120-12 Neprilečni izdelki se zamenjajo.

Ceniki brezplačno in poštne proste.

Pred št. 1148. Chevrete s polkointes podpet.

šiv. podpl. K 9.— — Pred št. 1149. Franc. Chevreux, St. Louis XV. podpetki K 12.—

Pred št. 553. Sabahid K 10-50

„567. In Boxealf 13-—
„610. Lakovina 12-—